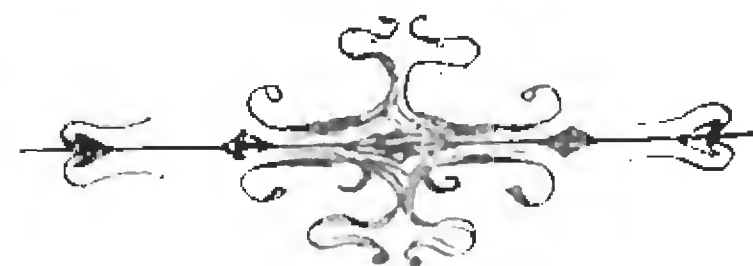


ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΕΧΑΓΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΓΝΗΣΙΑΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ



ΑΘΗΝΑ 1982

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ Ὅρθρος Βυζαντινὸς ἢ Λειτουργία ὁμως... ;

Εἰς τὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν, κατὰ τὸν Ὅρθρον, ὅπου εἶναι συνυφασμένο τὸ κείμενο τῶν ὕμνων μετὰ τὴν μουσικὴν (προσῳδία) ἀκούεται στήν Ἐκκλησίαν μας, ὑποχρεωτικά, ἡ παραδοσιακὴ κωδικοποιημένη Βυζαντινὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσική, (Ὁ ὅρος «Βυζαντινὴ μουσική» πρέπει γὰρ συνοδεύεται πάντοτε μετὰ τὸν χαρακτηριστικὸν ὅρον «Ἐκκλησιαστικὴ», ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μουσικῆς, ἡ ὁποία ἐκτελεῖται ἀποκλειστικῶς ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ χώρου τῆς Ἐκκλησίας) μέχρι τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ὅρθρου «Σήμερον σωτηρία», τὸ ὁποῖον ψάλλεται πάντοτε εἰς τὸν ἥχον τῆς ἡμέρας, ἐνῶ τὰ στερεότυπα «Πᾶσα πνοὴ» πρὸ τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου, ὁ Ν' Ψαλμός, τὰ «Κύριε ἐλέησον» μετὰ τὰ «Ἰκετεύομεν Σέ», τὸ «Ἅγιος Κύριος... Ὑψοῦτε Κύριον...» τὰ Ἐξαποστειλάρια καὶ τὸ «Ὑπερευλογημένη» ψάλλονται πάντοτε εἰς τὸν δ' ἥχον.

Τὶ γίνεται ὁμως εἰς τὴν Λειτουργίαν;

Τὰ Ἀντίφωνα, τὸ Εἰσοδικόν, ὁ Τρισάγιος ὕμνος, τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς», τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον» ψάλλονται πάντοτε εἰς τὸν δ' ἥχον. Κατὰ δὲ τὴν αὐστηρὴν πατριαρχικὴν τάξιν, τὰ μὲν Λειτουργικά ἐψάλλοντο μέχρι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἐπὶ Πρωτοψάλτου Ἰακώβου Ναυπλιώτου καὶ Λαμπαδαρίου Εὐσταθίου Βιγγόπουλου εἰς ἐμμελῆ ἄχρονον ἀπαγγελίαν, ἀνοτόνως καὶ ἀμοφώνως ἀπὸ τοῦς ψάλτας, δομεστίκους καὶ κανονάρχας, τὸ δὲ «Ἄξιον ἔστιν» ἐψάλλετο πάντοτε εἰς τὸν δ' ἥχον. Ἡ ἰδίᾳ τάξις ἐτηρεῖτο

καὶ ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν μου Θεοδόσιον Γεωργιάδην περὶ τὸ 1925 εἰς τὸν καλλιμάρμαρον καὶ μεγαλοπρεπῆ Ἱ. Ναὸν Ἀγίας Τριάδος Χαλκηδόνος, εἰς πλείστας ψιλάς Κυριακάς καὶ μνήμιας Ἀγίων, ὅτε ἦτο παρ' αὐτῷ α' δομέστικος ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος Ρωσσινόπουλος καὶ κανονάρχης ὁ γράφων. Σήμερον, ἐνῶ ὁ Ὁρθρος ψάλλεται βασικά σὲ καθαρά βυζαντινὴ μουσικὴ, ἐνίοτε ὅμως μὲ κάποιες ἀτέλειες τεχνικὲς καὶ παραλλαγὰς ὡς πρὸς τὸ ὄψος καὶ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ὅχι ὁμοιόμορφως ἀπὸ ὅλους, στήν λειτουργίαν ὑπάρχει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μία τραγελαφικὴ κατάστασις: Βυζαντινὴ ἀνάμικτη ὅτε μὲν μὲ Εὐρωπαϊκὴν, ὅτε δὲ μὲ ἐξωτερικὴν, βυζαντινὴν - ἀνατολικὴν μουσικὴν. Ἐπὶ τῇ Βυζαντινῇ Ἐκκλησιαστικῇ μουσικῇ ἀκολουθεῖ τὴν μέσσην ὁδόν, στὸ λειτουργικὸν μέρος, καθὼς ἐκτελεῖται σήμερον, κυριαίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεταξὺ σκληροῦ Εὐρωπαϊκοῦ καὶ θυμελικοῦ ἐξωτερικοῦ τρόπου.

Στὴν πρώτη περίπτωσιν δεσπόζει κυρίως τὸ «MINORE», ἡχος ἐντελῶς ξένος ὡς πρὸς τοὺς 8 ἐκκλησιαστικοὺς ἡχους, τὸν ὁποῖον ἐγγεοῦν νὰ ψάλλουν πλὴν τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ ἔνιοι λειτουργοῦντες κληρικοί στίς Ἐκφωνήσεις. Εἰς οὐδένα ἀπὸ τὰ κωδικοποιημένα μουσικὰ βιβλία, εἰς οὐδένα ἐκκλησιαστικὸν μουσικὸν μάθημα δὲν ἀπαντᾷται αὐτούσιος τοιοῦτος ἡχος. Ἡ Βυζαντινὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ δύναται νὰ περιλάβῃ καὶ αὐτόν, ὅχι ὅμως ὡς δεσπόζοντα κύριον ἢ πλάγιον τρόπον, ἀλλὰ ὡς μία φευγαλέα παραχορδή, συναντᾷται δὲ σὲ ὁρισμένους θέσεις, ὅπως εἰς τὸν πολυέλεον «Δοῦλοι Κύριον» τοῦ γ' ἡχου εἰς τὸν στίχον «Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον» καὶ εἰς τὴν Δοξολογίαν τοῦ πλ. δ' μικτοῦ μετὰ χρωματικοῦ (κακῶς ὀνομαζόμενον Σωζινάκ) εἰς τὰς θέσεις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐν γενεᾷ

καὶ γενεᾷ τοῦ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου καὶ ἴσως καὶ ἀλλοῦ, ἀλλὰ πάντοτε σὲ τόσο μικρὴ καὶ περιορισμένη ἔκτασιν. Πάντως καὶ ἂν ἀκόμη παραδεχθοῦμε ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ νέα κατάκτησιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τρόπων, νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ γίνεταί μετρία καὶ λογικὴ χρῆσις αὐτοῦ.

Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν κυριαρχοῦν τὰ διάφορα Μπουσελίξ, Χιτζαζκιάρ, Ἀτζέρι κ.λπ. λέξεις τίς ὁποῖες χρησιμοποίησαν, κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους, ὁρισμένοι μουσικοί, ἴσως θέλοντες νὰ προσβάλουν μουσικὴν εὐρυμάθειαν, ἐνῶ εἰς τὴν βάσιν πρόκειται διὰ μουσικὴν πάλιν κατὰ μέγα μέρος βυζαντινὴν, ἀλλὰ ἐξωτερικὴν, κοσμικὴν τοῦ Ἰπποδρόμου, τοῦ Βάχχου, τοῦ Θεάτρου κ.λπ. Σὲ αὐτὰς τίς διαπιστώσεις, τίς ὁποῖες ἔχω συνειδητοποιήσει κατόπιν μακροχρονίου ἐξασκήσεως τῆς ψαλτικῆς, ἔδωσα ἀφορμὴ ἤδη ἀπὸ τὸ 1925 - 26 ὁ ἀείμνηστος Στυλιανὸς Πηγόπουλος ἄριστος καὶ αὐστηρὸς παραδοσιακὸς μουσικὸς καὶ καλλιεργημένος ἄνθρωπος, ὅστις διετήρει βιβλιοπωλεῖον στὰ Σκαλάκια τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὅπου συχνὰ τὸν ἐπισκέπτετο ὁ διδάσκαλός μου Θ. Γεωργιάδης, τὸν ὁποῖον πλείστακις συνόδευα ὡς μαθητὴς τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ ἀχώριστος καὶ σχεδὸν ἐκ τοῦ στενοῦ οἰκογενειακοῦ τοῦ περιβάλλοντος, καὶ συνεζήτουν περὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μας μουσικὴν. Ἐδῶ πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι, παρὰ τὸ μικρὸν τῆς ἡλικίας μου, εἶχα ἤδη διαμορφώσῃ κάποιαν γνώμην καὶ κρίσιν γύρω στὰ συζητούμενα θέματα. Τότε μόλις ὁ Στυλιανὸς Πηγόπουλος εἶχε ἀρχίσει τὴν ἐκπόνησιν τοῦ Ἀναστασιματαρίου του καὶ παρουσίασε τίς πρώτες σελίδες μὲ τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» τοῦ α' ἡχου στήν κρίσιν τοῦ διδασκάλου μου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ ἀειμνή-

στου Ρηγοπούλου ήτο κοντά στο γυμνάσιον όπου έφοίτουν, συχνά τον επισκεπτόμουν κατὰ μόνω και έδεχόμουν τὰς συμβουλὰς του, πού εκτός τοῦ μουσικοῦ, είχαν και κοινωνικόν, παιδαγωγικόν χαρακτήρα και επανελάμβανε πλειστάκις ότι τὸ βιβλίον τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς κλείει, κατὰ τὰς Κυριακάς, μετὲ τὸ Σήμερον Σωτηρίαν. Έκ τούτων συνάγεται ότι στὸ λειτουργικὸν μέρος ἡ ψαλλομένη σήμερον μουσικὴ ἐμπεριέχει πολλὰ ξένα παρείσακτα στοιχεῖα, μερικὰ τῶν ὁποίων, εἶναι ἐντελῶς ἀκατάλληλα διὰ τὸν ἱερὸν χώρον τῆς Ἐκκλησίας. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ; Ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογίας και πρῶτος δομέστικος τῶν Πατριαρχείων ἐπὶ Ἰακώβου Ναυπλιώτου, ἀείμνηστος Ἄγγελος Βουδούρης, εἰς τὸ ἔργον του «Οἱ μουσικοὶ χοροὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς κάτω χρόνους» στή σελίδα 21 ἀναφέρει τὰ ἐξῆς περὶ τῶν ψαλλομένων εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν Λειτουργικῶν:

«Λειτουργικὰ χῶμα ἡ τὰ εἰς πλ. δ' ἦχον συνηθισμένα, «Ἄξιον ἔστιν» εἰς ἦχον δ' τὸ συνηθισμένον. (Υποσημειώσεις 31).

Ὁ Θεοδόσιος Γεωργιάδης στὸ βιβλίον του «Νέα μέθοδος» (σελὶς 85) σημειώνει ότι τὰ Λειτουργικὰ ἐπιτρέπεται νὰ ψάλλονται εἰς τοὺς 8 ἦχους καθὼς και τὰ «Κύριε ἐλέησον» και «Παράσχου Κύριε ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἀλλὰ ἀφοῦ προηγουμένως τύχωσιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου και τοῦ Προεδρείου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἱεροψαλτῶν. Τοῦ «Ἄξιον ἔστιν» προτιμωμένου τοῦ συνηθισμένου εἰς ἦχον δ' και εἰς ἄλλους ἦχους ἐκ τῶν Ἀνθολογιῶν Χουρμουζίου, Γρηγορίου, Κωνσταντίνου και μουσικῆς Πανδέκτης.

Τὰ τελευταία χρόνια ὑπῆρξε κάποια παραγωγή μουσικῶν συνθέσεων. Δύναμις. Χερουβικῶν, Λειτουργικῶν, Ἄξιον ἔστιν, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν ἐν μέρει μετὰ ἐξωτερικῇ μουσικῇ γραμμῇ και προσφέρονται μόνον γιὰ νὰ θγάλουν ἀνάγλυψη τὴν καλλιφωνία και τὸ ἐξαιρετικὸ ταλέντο τοῦ ἐκτελεστοῦ μετὰ κορῶνες στὶς ὑψηλὰς θέσεις και μετὰ ἄχρονους κυριατισμοὺς και λυρισμοὺς τῆς φωνῆς. Ἀλλὰ, σὲ κάθε ἐποχῇ, οἱ τοιοῦτοι, πραγματικῶς καλλιφωναί και καλλιτέχνη, σπάνια ἱεροψάλλται, ἱκανοὶ νὰ ἐκτελέσουν ἀψόγως αὐτὰ τὰ μουσικὰ μαθήματα, εἶναι πολὺ ὀλίγοι. Ὅλοι οἱ ἄλλοι και εἶναι πολλοί, πού προσπαθοῦν νὰ ἀναδειχθοῦν μέσω τοιούτων μελωδημάτων, «τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκδιάζοντες» ἀδίκως ταλαιπωροῦνται ἀντλῶντες εἰς πῦθον Δαναΐδων, και ταλαιπωροῦν και τὸ Ἐκκλησιαστικόν, δίδοντες, τρόπον τινα, τὸ σύνθημα τῆς ἀταξίας. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἐμφαίνεται ότι ὑπάρχει κάποιο ζήτημα περὶ τὴν μουσικὴν τῆς λειτουργίας, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐκίνησε τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς εἶναι ἐρμολῆς, ἑγχροῖος ἀπαγγελία, (πλὴν τοῦ Παπαδικοῦ μέλους) εἶναι ἐρημνεία, ὅχι ἐπίδειξις φωνῆς ἀλλὰ παράστασις και τελεία ἀπόδοσις τοῦ νοήματος τοῦ ψαλλομένου ὕμνου, και αὐτὸ ἀξιῶνεται εἰς τὸν Ὅρθρον. Δυστυχῶς τὸ Ἐκκλησιαστικόν προσέρχεται περὶ τὰ μέσα τῆς λειτουργίας, ἐνῶ εἰς τὸν Ὅρθρον, όπου ἐκτελεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ καθαρὰ Βυζαντινὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, εἶναι ὀλίγοι ἀριθμητικῶς οἱ ἐκκλησιαζόμενοι. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν νὰ ὑπάρξῃ μουσικὴ ὁμοιομορφία μετὰ τοῦ Ὁρθρου και Λειτουργίας, τουλάχιστον εἰς τὰς μνῆμας τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων και κατὰ τὰς Κυριακάς, και αὐτὸ θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς προσαρμογῆς τῆς μουσικῆς τοῦ Ὁρθρου εἰς

τὴν Λειτουργίαν.

Κατὰ τὴν 15ετῇ παραιωνή μου εἰς τὰς Ἀθήνας, διέπιστωσα ὅτι, ἐν μέρει τὸ σύντομον, καθ' ὁλοκληρίαν δὲ σχεδὸν τὸ ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος, ἔχει ἐγκαταλειφθῇ, ἐνῶ εἶναι ἐξόχως τεχνικὸν καὶ μελωδικὸν καὶ παρουσιάζει ξεχωριστὴ ἰδιοτυπία εἰς τὰ ἄργα καθίσματα, ἄργα καταδασίας, ἄργα προσόμοια. Ἐσκέφθην λοιπὸν νὰ ἀντλήσω ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέλος καὶ ἀπὸ ὁρισμένας θέσεις ἐνίων ἄργων δοξολογιῶν καὶ πολυελέων, μουσικὸν ὕλικόν, τὸ ὁποῖον νὰ μεταφέρω εἰς τὴν Λειτουργίαν, οὕτως ὥστε, ἀφ' ἐνὸς νὰ ἔδωκον ἀπὸ τὴν ἀφάνεια, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ προσδώσω διμοιομορφία στὴν ὅλη διεκπεραίωσιν Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀπέρριπτης Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μας παραδόσεως καὶ εὐπρεείας.

Μὲ αὐτὴν τὴν προσπτικὴν ἐμελοποίησα Λειτουργικὰ εἰς τοὺς ὀκτὼ ἐκκλησιαστικοὺς θυζαντινοὺς ἤχους, μὲ βάση τὸ σύντομον καὶ ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος, κατὰ τρόπον ἀνάμικτον καὶ ἀγωγὴν χρόνου ἄργοσύντομον διὰ νὰ ἀποφεύγηται τὸ μονότονον, νὰ ἀκούωνται καθαρὰ αἱ λέξεις τῶν ὕμνων καὶ νὰ παρουσιάζεται ποικιλία ἐν τῇ ἀπλότητι.

Ἐμελοποίησα τὰ «Κύριε Ἐλέησον» τῶν Εἰρημολογιῶν, καθὼς καὶ τὰ «Παράσχου Κύριε» τῆς λειτουργίας εἰς τοὺς ὀκτὼ ἤχους ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ κλασσικοῦ «Κύριε Ἐλέησον» τοῦ 6' ἤχου, τὸ ὁποῖον ψάλλεται εἰς τὴν ἀρτοκλασίαν. Εἶναι πολὺ ἀπλὰ καὶ ἀποτελοῦν τρόπον τινα ἀπηχήματα τοῦ ἐκάστοτε ἤχου τῆς ἡμέρας, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκουν νὰ προδιαθέσουν τὴν ἀκουστικὴν ἰκανότητα τῶν ἐκκλησιαζομένων. Ἐπίσης ἐμελοποίησα ἕτερα Κύριε Ἐλέησον διὰ πᾶσαν μικρὰν Συναπτὴν. Κατὰ τὴν αὐστηρὴν πατριαρχι-

κὴν τάξιν, ὅπως γίνεται καὶ εἰς ὅλους τοὺς 1. Ναοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ τοῦ ... καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ **εἰρήνῃ**· ψάλλομεν «Κύριε Ἐλέησον» καὶ ὅχι Ἄγιον.

Στὰ ἴδια μουσικὰ πρότυπα τῶν Λειτουργικῶν ἐμελοποίησα τὰ 8 ὅλων ὑποδεξόμενοι... εἰς τοὺς 8 ἤχους, ἡ μουσικὴ πορεία τῶν ὁποίων ἀνοίγει τὸν δρόμον καὶ ὁρίζει τὰς θέσεις καὶ τὴν μουσικὴν τροχίαν, πάνω στὰ ὁποῖα θὰ στηριχθῇ ἡ μουσικὴ ροὴ τῶν Λειτουργικῶν, ποὺ πρόκειται νὰ ἐπακολουθήσουν, ἐν ἁρμονίᾳ μεταξὺ Ἀναλογίου καὶ Ἱεροῦ Βήματος. Ἐδῶ πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ Χερουδικὸς ὕμνος διακόπτεται μετὰ τὸ «ὡς τὸν Βασιλέα» τὸ ὁποῖον ψάλλει ὁ 6' χορὸς καὶ ἀκολουθεῖ ἡ Μεγάλῃ Ἐκτίδωσι, κατὰ τὴν ἑκπαλαιά τάξιν.

Ὡς πρὸς τὸ Χερουδικόν, τὰ σύντομα τοῦ Θεοδώρου Φωκαέως, τοῦ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου, τοῦ Πέτρου Πελοποννησίου, καθὼς καὶ τὰ Κοινωνικὰ τοῦ Ἰωάννου Λαμπραδαρίου καὶ τοῦ Δανιὴλ Πρωτοψάλτου εἶναι ἀναντιπατάστα. Πλὴν τούτων, ἡ Πανδέκτη ἐμπεριέχει πληθῶν Χερουδικῶν καὶ Κοινωνικῶν, ἄργων, ἄργοσυντόμων καὶ συντόμων Μεγάλων πρωτοψαλτῶν καὶ Λαμπραδαρίων, πᾶσα δὲ προσπάθεια μελουργίας νέων Χερουδικῶν καὶ Κοινωνικῶν ἀποτελεῖ ματαιοπονίαν καὶ ὁδηγεῖ ἀναγκαστικῶς εἰς μουσικὰς ἀτραπούς, ξένας πρὸς τὴν κλασσικὴν θυζαντινὴν μουσικὴν μας.

Τὰ λειτουργικὰ τὰ ὁποῖα ἐμελοποίησα εἰς τοὺς 8 ἤχους, ἐπὶ τῇ θέσει τῆς μουσικῆς τοῦ Εἰρμολογίου, ἔχουν τὰ ἑξῆς πρροτερότητα:

1. Ἀκολουθοῦν τὴν κλασσικὴν μουσικὴν γραμμὴν.
2. Κυμαίνονται σὲ περιορισμένη φωνητικὴ ἔκτασι ἐπὶ τῆς

μουσικῆς κλίμακος καὶ ἐπομένως εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐπιτυχῶς κατὰ μίαν φωνὴν ὑψηλότερα ἢ χαμηλότερα.

3. Παρέχουν τὴν εὐχέρεια εἰς τὸν Ἱεροψάλτην νὰ προσαρμώζεται, πρὸς τὰς ἐκφωνήσεις τοῦ Λειτουργοῦντος Ἱερέως, ἐὰν αὐτὸς δὲν ἔχει τὴν μουσικὴν ἱκανότητα νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν γραμμὴν ποὺ ἔχαραξε ἐξ ἀρχῆς ὁ πρωτοψάλτης. Καὶ ἂν ἀκόμη ἀλλάζει ὁ Ἱερεὺς τὴν θάση στὶς ἐκφωνήσεις (ιδίως μετὰ τὸ «Πιστεύω» ὅπως συχνὰ συμβαίνει) καὶ πάλιν ὁ πρωτοψάλτης ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Λειτουργοῦντα Ἱερέα.

4. Ἐπειδὴ εἶναι δυνατόν νὰ ψαλοῦν σὲ ὑψηλότερες θάσεις, ἐπιδέχονται διπλὰ ἰσχυρατήματα εἰς τὰς θέσεις ὅπου ὑπάρχει εὐχέρεια πρὸς τοῦτο καὶ ἐφ' ὅσον ὁ χορὸς πλαισιώνεται ἀπὸ τὰ κατ'ἀλλήλα βοήθητικά στελέχη. (Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν ψαλμοδίαν πολλῶν προσώπων, δὲν πρέπει νὰ ἀποδλέπει εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ὅγκου τῆς φωνῆς καὶ νὰ ἀποτελεῖ ἄθροισμα φωνῶν, ἀλλὰ μίαν συνισταμένην, φωνῶν ἐξερχομένων ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὥστε τὰ φωνητικὰ κύματα νὰ ἐνέχουν ἀκουστικὴν πληρότητα).

5. Εἶναι κατανοητικὰ καὶ πανηγυρικὰ συνάμα καὶ προσφέρονται δι' ἐκτέλεσιν κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ μνήμης Ἀγίων.

Εἰς τὰς πανηγύρεις ἄλλωστε, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιβληθῇ κάποια μουσικὴ τάξις, διότι εἰς αὐτὰς προσέρχονται κληρικοὶ καὶ ἱεροψάλται διαφόρου προελεύσεως.

Ἡ ἐργασία αὕτη, ἣ ὅποια ἐπιθυμῶ νὰ ἀποτελέσῃ ἔργον καὶ τύχη περαιτέρω βελτιώσεως ἀπὸ ἄλλους ἁρμονιστοὺς, πολὺ ἀπλὴ στὴν θάση τῆς, δὲν ἀποτελεῖ κάτι τὸ νέον ἀλλὰ εἶναι τρόπον τινα, μετ'ἀγγισμα μουσικοῦ ὅρου ἀπὸ τὸν Ὁρθρο στὴν Λειτουργίαν καὶ εἶναι καρπὸς

μῆς ὁθετοῦς πείρας εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἱεροῦ Ἀναλόγιου καὶ ὁ συγκεκριμένος μουσικῶν προσπαθειῶν καὶ προσφορὰς σὲ κεντρικοῦς Ἱεροῦς Ναοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἐποχὴν ὅπου ἤχημαζε ἐκεῖ τὸ ὁμογενὲς στοιχεῖον, κατὰ τὰ ἔτη 1926 - 1953 ὁπότε ὁ γράφων διετέλει ἐπαγγελματίας ἱεροψάλτης. Ἀπὸ τὸ 1953 ὅμως καὶ ἐντεῦθεν ψάλλει ἀνελλιπῶς καὶ ἀνιδιοτελῶς ὡς ἐλεύθερος ἐπαγγελματίας.

Θεωρεῖ δὲ καθήκον νὰ προσθέσῃ ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαπενταετίαν πολλὰ ὠφελήθη ψάλλον τακτικῶς εἰς τὸ δεξιὸν Ἀναλόγιον τῆς σεβαστίας Ἱ. Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης εἰς Ἀγίαν Μαρίναν Ἡλιουπόλεως, ὅπου εἶχε τὴν ἐξαιρετικὴν εὐκαιρίαν καὶ τυχὴν νὰ γνωρίσῃ καὶ συνδεθῇ φιλικῶς καὶ μουσικῶς μὲ τὸν Μουσικολογιώτατον Ἀγιορείτην Μοναχὸν Δοσίθεον, αὐστηρὸν τηρητὴν τῆς μουσικῆς καὶ τυπικῆς παραδόσεως καὶ ἄριστον ἐκτελεστὴν αὐτῆς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΕΧΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

Υπὸ Παν. Ἀντωνέλλη Μουσικολόγου - Συγγραφέα.

Ἐμαθήμευσε εἰς τὸν κλάδον τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς παρὰ τῷ διδασκάλῳ Θεοδόσιῳ Γεωργιάδῃ ἐν Χαλκηδόνι τῆς Κων)πόλεως ἀπὸ τὸ 1920.

Διατέλεσε ἀριστερὸς Ἱεροψάλτης παρὰ τῷ Πρωτοψάλτῃ Σταύρῳ Λογαρίδῃ, κατὰ τὰ ἔτη 1926 καὶ 1927, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Γεωργίου Χαλκηδόνος (Γελδεϊρμέν). Ἀπὸ τὸ 1927 μέχρι τὸ 1929 δεξιὸς Ἱεροψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου Χαλκηδόνος (Καλαμνησίων). Ἀπὸ τὰ ἔτη 1929 μέχρι τὸ 1931 δεξιὸς Ἱεροψάλτης Παναγίας Κουμαριώτισσης Νεσχωρίου τοῦ Βοσπόρου. Ἀπὸ τὰ ἔτη 1931 μέχρι 1936 Πρωτοψάλτης Κοιμήσεως Θεοτόκου Διπλοκονίου (Βεσίντας), διαδεχθεὶς τὸν Μεγάλον διδάσκαλον Ἀείμνηστον Ἀντώνιον Σόρκαν. Ἀπὸ ἔτη 1937 μέχρι 1943 Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Εὐφρημίας Χαλκηδόνος, διαδεχθεὶς τὸν διδάσκαλόν του Θεοδόσιον Γεωργιάδην, ἐγκατασταθέντα εἰς Ἀθήνας, ὁ ὁποῖος τόσον εἰς τὴν «Νέα Μοῦσα» ἐκδόσεως 1936 ἐν Κων)πόλει καὶ εἰς τὴν «Νέα Μέθοδον» ἐκδόσεως 1963 ἐν Ἀθήναις, ὅσον καὶ εἰς ἰδιόχειρον ἀφιέρωσιν τοῦ ἔργου του τὸν ὀνομάζει πρῶτον μαθητὴν του.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1943 μέχρι τὸ 1953 διατέλεσε Πρωτοψάλτης Ἀγίας Τριάδος Σταυροδρομίου, δεχθεὶς τὸν ἀειμνήστον Ἰωάννην Βασιλειάδην, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ πιστοποιητικὰ μαρτυροῦντα τὸν ζῆλον καὶ τὴν κατάρτισίν του, ἐκδοθέντα παρὰ τῆς Μητροπόλεως Χαλκηδόνος τῆς Ἀρχιερατικῆς Προϊσταμένης Σταυροδρομίου, καὶ τῶν Ἱερατικῶς Προϊσταμένων τῶν ὡς ἄνω Ἱερῶν Ναῶν. Προσκληθεὶς παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀθηνᾶγορου, ἔφαλε ἐν τῷ Παντέπτω Πατριαρχικῷ Ναῷ μετὰ τοῦ πολυμελοῦς χοροῦ του, κατὰ τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Χοροστασίαν τῆς ἐορτῆς τῶν Ἱερῶν Ἱεραρχῶν κατὰ τὸ 1952, δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τοῦ Πατριάρχου, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἀπὸ σχετικὴν φωτογραφίαν ἐκτυπωθεῖσαν εἰς τὸ τότε ἐκδιδόμενον φύλλον τοῦ Πατριαρχείου «Ἀπόστολος Ἀνδρέας».

Ἀπὸ τὸ 1953 μέχρι τὸ 1966 ἔφαλε ὅλως ἀφιλοκερδῶς εἰς διαφόρους Ναοὺς τῆς Κων)πόλεως, ἀναικαθιστῶν φίλους τοῦ ἱεροψάλτης ἀδειούχους ἢ συμπληρῶν κενὰς θέσεις, αἱ ποῖαι ἦσαν πάρα πολλαὶ διὰ τὴν σπάνιν τῶν Ἱεροψάλτων μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ 1955.

Ἀπὸ τὸ 1967, ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας, ψάλλει συνεχῶς καὶ ὅλως ἀφιλοκερδῶς ἐν τῇ Σεβασμίᾳ Μονῇ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης εἰς Ἀγίαν Μαρίναν Ἀνω Ἡλιουπόλεως.

Παν. Ἀντωνέλλης.

Ἀξιότιμον Προεδρεῖον
Συνδέσμου Ἱεροψάλτων Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς
καὶ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Μουσικολογιώτατοι Κύριοι,

Ἐπὶ 60 συναπτὰ ἔτη ἀσχολοῦμαι μὲ τὴν Ἱερὰν Ἐκκλησιαστικὴν Βυζαντινὴν Ψαλμωδίαν. Εἶμαι μαθητὴς τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου Θεοδοσίου Γεωργιάδη ἀπὸ τὸ 1920, τὸν ὁποῖον καὶ διεδέχθην εἰς τὴν πρωτοψαλτεῖαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Εὐφροσύνης Χαλκηδόνος, κατὰ τὸ 1937.

Ἦδη ἔχω περατώσει τὴν μουσικὴν ἐργασίαν μου «Βυζαντινὴ Λειτουργία» τὴν ὁποίαν συνέλαβα καὶ ἐκαλλιέργησα κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.

Ὁ δίδασκαλος μου Θ. Γ. εἰς τὴν «Νέα Μέθοδος» εἰς τὴν σελίδα 85 σημειώνει τὰ ἑξῆς:

«Ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις Λειτουργικῶν, Κύριε ἐλέησον, Παράσχου Κύριε, Σοὶ Κύριε, Ἀξιὸν ἐστὶν (προτιμωμένου τοῦ εἰς 6' ἦχον συνηθισμένου) εἰς τοὺς 8 ἦχους, ἀφοῦ προηγουμένως τύχωσι τῆς ἐγκρίσεως τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Προεδρείου τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου». Συμμορφούμενος πρὸς τὰς γραπτὰς ὑποδείξεις τοῦ διδασκάλου μου, παρακαλῶ ὅπως μοὶ χορηγήσητε μίαν ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν διὰ νὰ ἐξηγήσω καὶ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑψηλὴν ὑμῶν κρίσιν τὴν ἐν λόγῳ ἐργασίαν μου.

Ἀθῆναι 30)4)1981.

Μετὰ τιμῆς,

Ἀλεξ. Κεχαγιόπουλος.
Ἱεροψάλτης.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ
«ΡΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ
ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΛΩΜΟΥ 29 — ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ.: 36 23 777

Πρὸς
Τὸν κ. Ἀλέξανδρο Κεχαγιόπουλο.

Ὁ σεμνὸς καὶ ἀθόρυβος ἐργάτης καὶ ἐρευνη-
τὴς τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τέχνης, συνάδελ-
φος ὁδοντίατρος κ. Ἀλέξανδρος Κεχαγιόπουλος στὸ
ἔργο του «Βυζαντινὴ Λειτουργία», προσαρμοσμένο
πάνω στὰ χνάρια τῶν διακεκριμένων μελοποιῶν καὶ
μουσουργῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, παρουσιάζει
μιὰ λαμπρὴ εἰκόνα καὶ ἓνα παραδοσιακὸ μεγα-
λεῖο.

Οἱ μελωδικές γραμμές τοῦ ἔργου του, κινούμε-
νες δεξιότεχνικὰ μὲ μιὰ καταπληκτικὴ ρυθμικὴ ἀ-
γωγή, ἐντυπωσιάζουν πραγματικά.

Τὸ ἔργο προσαρμοσμένο στὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς
μας καὶ στηριγμένο πάνω στὴ σπονδυλικὴ στήλη
τῶν γνήσιων ἔργων τῶν μεγάλων διδασκάλων μὲ τὸ
σεμνόπρεπο Πατριαρχικὸ ὄφος, ἀποτελεῖ ἓνα σπου-
δαῖο ἀπόκτημα. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συν-
δέσμου μας, στὴν κρίση τοῦ ὁποῖου τέθηκε, ἐνέκρινε
τοῦτο ἐμόφωνα. Παράλληλα ἐκφράζει τὰ θερμὰ του
συγχαρητήρια στὸν ἐμπνευστὴ του καὶ τοῦ εὐχεται

νὰ συνεχίσει μὲ τὴν ἴδια ὀρεξὶ τὴν ἀποδοτικὴ του
αὐτὴ προσπάθεια, συμβάλλοντας ἔτσι θετικά, στὴν
καταξίωση καὶ προβολὴ τῆς γνήσιας παραδοσιακῆς
Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

Μὲ ἐκτίμησιν μεγάλη,

Γιὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Ὁ Πρόεδρος
Χρ. Χατζηνικολάου.

Ὁ Γεν. Γραμματέας
Παν. Μαρούλης.

Ἀθήνα 12η Δεκεμβρίου 1981.

Ἀγαπητέ μου κ. Κεχαγιόπουλε,

Ἀπὸ πολλὰ χρόνια θαυμάζω τὴν προσφορὰ σας
στὴ Μουσικὴ μας. Εἶναι μιὰ πολλὴ σωτὴρ προσφορὰ
στὴ Μουσικὴ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας. Γι' αὐ-
τὸ ἄλλωστε καὶ ὁ αἰμόνηστος Θεοδόσιος Γεωργιάδης,
ὅταν μιλοῦσε γιὰ Μουσικὴ παράδοση τῆς Πόλης μί-
λαγε γιὰ τὸν Κεχαγιόπουλο.

Μελέτησα τὴν ἐργασία σας πάνω στὰ κατ' ἑ-
χον «Κύριε ἐλέησον», καὶ τὰ «Λειτουργικά».

Καὶ αὐτὴ ἡ ἐργασία σας κρατεῖ τὴν σωστὴ
Μουσικὴ γραμμὴ καὶ θὰ ἤθελα νὰ πιστεύω ὅτι πρέ-
πει ἐπιτέλους νὰ ὑπάρξει ἓνας ἐνιαῖος τρόπος ἐκτελέ-
σεως τῆς Μουσικῆς μας εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους Ἱε-
ροὺς Ναοὺς..

Ἡ ἐργασία σας ἂς γίνῃ πρωτοποριακὴ γιὰ τὸ

ένιαίο τοῦ Μουσικοῦ ἀκροάματος κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν στίς ἐκκλησίες μας. Τὸ ἀξίζει!

Δεχθῆτε παρακαλῶ τὴν πολλὴ ἀγάπη μου γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ μοῦ κάματε νὰ γράψω κάτι γιὰ τὴ νέα σας προσφορά.

Μὲ ἀγάπη καὶ ἐκτίμηση,

Μανώλης Χ' Μάρκος.

Πρωτοψάλτης.

Πρόεδρος Ὁμοσπονδίας

Ἱεροψαλτῶν Ἑλλάδος.

Ἐκ τῶν ἐπιδειχθέντων μοι Μουσικῶν τεμαχίων ἐκ μέρους τοῦ Μουσικολογιώτατου κ. Ἀλεξάνδρου Κεχαγιόπουλου, Πρώτου Μαθητοῦ τοῦ ἀξεχάστου μουσικοῦ κολοσοῦ ἀειμνήστου Θεοδοσίου Γεωργιάδου (καὶ διδασκάλου μου). Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὸν συγχαρῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά μὲ κάθε εἰλικρίνεια ποὺ μὲ διακρίνει, ὅτι τὰ ἀνωτέρω τυγχάνουν πραγματικὰ ἀριστουργήματα μέσα στὰ πλαίσια τῶν κλασσικῶν μαθημάτων, καὶ θὰ εἶναι εὐτυχὲς γεγονὸς νὰ τύχουν κτῆμα ὅλων τῶν συναδέλφων καὶ γενικὰ τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν πατρῶαν Ἑθνικὴν Βυζαντινὴν μουσικὴν μας.

Διον. Κλαμαριάς.

Ὁ π. Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν «Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς καὶ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Εἶχα τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσω προσωπικῶς τὸν μουσικολογιώτατον ἱεροψάλτην καὶ ὁδοντίατρον κύριον Ἀλέξανδρον Κεχαγιόπουλον, καθὼς καὶ τὴν μουσικὴν ἐργασίαν τοῦ «Βυζαντινὴ λειτουργία» τὴν ὁποίαν ἐγκρίνω, ὡς πολὺ ἐπιτυχημένην, σεμνὴν καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς καθαρῶς πατροπαραδότου βυζαντινῆς μας μουσικῆς.




Θὰ ᾔτο εὐχῆς ἔργον ἢ ἐν λόγῳ ἐργασία νὰ ἐκτυπωθεῖ καὶ γίνει κτῆμα τῶν ἱεροψαλτῶν μας.





Εὐστάθιος Μελ. Τιμωνίδης.

Τ. Πρωτοψάλτης Παναγίας Καφαριανῆς
Γαλατᾶ Κων)πόλεως.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ (τὰ κλασικά πατριαρχικά)

εἰς ἐρμελὴ ἄχρονον ἀπαγγελίαν. (1)


ὁ ^γ χ ^γ Η α τε ρ α ι ο ν και Α γ ι ο ν πνευ

μα τρι α δ α ο μο ^γ ω σι ο ν και α χ ω

ρι στον ^γ ὁ


Ε λε ο ν ει ρ η ν η σ θ υ σι αν αι νε σε ως ^γ ὁ

Και με τα του πνευ μα το ^γ ος Σ ου ου ου ου ^γ ου ^γ ὁ

Ε ^ρ χ ο μεν προς τον Κυ ρ ι ο ν ^q ^x

^γ ὁ ^γ Α ξ ι ο ν και δι και ο ν ^γ ὁ

(1) Μουσική γραφή κατὰ α' Θ. Γεωργιάδην: Βυζαντινὸς Μουσικὸς πλοῦτος (σελ. 8) — β' Δ. Παναγιωτοπούλου: Θεωρία καὶ πράξεις τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς (σελ. 142 § 60).

^γ
 ϸ A γι ος A γι ος A γι ος Κυ ρι ος
 Σαβ βα ω πλη ρης ο ου ρα νος και η γη
 της δο ξης Σου ^γ ϸ ω σαν να εν τοις υ
 ψι στοις εν λο γη με νος ο ερ χο με νος
 εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ου ω
 σαν να ο εν τοις υ ψι στοις ^γ ϸ
 A μην ^γ ϸ A μην ^γ ϸ
 Σε υ μνου ου με ε ε εν Σε ευ λο γου ος με ε ε
 εν ^γ ϸ Σοι ευ χα ρι στου μέν Κυ ρι ι ε και δε
 ο με θα Σου ο Θε ος η μων ^γ ϸ

(Τὰ ἴδια κλασικὰ πατριαρχικὰ λειτουργικὰ εἰς ἐμμελῆ ἄγρονον ἀπαγγελίαν καὶ γραφὴν ἀναλελυμένην).

^ρ
^γ
 ϸ Πα τε ρα ιι ον και α γι ον
 πνευ μα τρι α δα ο μο ου σι ον και
 α χω ρι στον ^γ ϸ
 E λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε
 σε ως ^γ ϸ
 Και με τα του πνευ μα τος σου ου ^γ ϸ
 E χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^ρ
 A ξι ον και δι και ον ^γ ϸ
 A γι ος A γι ος A γι ος

Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και
 η γη της δο ξης Σου ω σαν να εν τοις
 ο ψι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
 εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου ου ω σαν
 να ο εν τοις ο ψι στοις
 Α μην Α μην
 Σε υ μνου ου με ε ε εν Σε ευ λο γου
 με ε ε εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε
 ε και δε ο με θα Σου ο Θε ος η μων









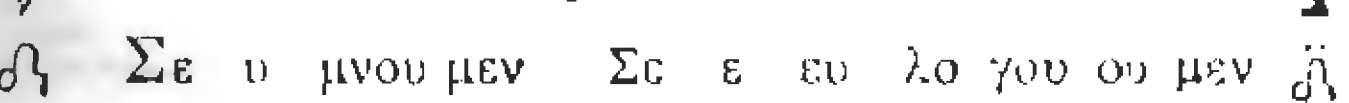
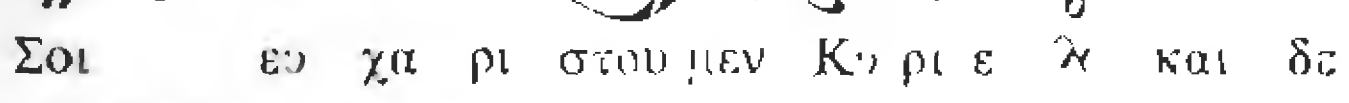

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ


Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου

(Τὰ πολὺ ἁπλά)

Ήχος λ̣ ρ̣ ΝΗ






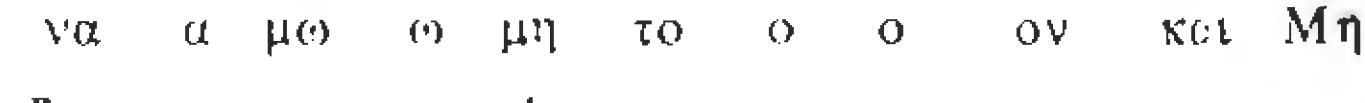
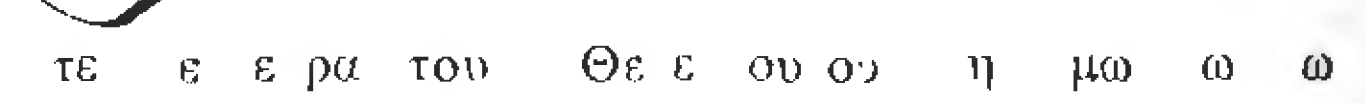
Πα τε ε ρα υι ον και Α α γι ον
 πνε ύ μα τρι α δα ο μο ου ου σι
 ον και α χω ρι στον
 Ε λε ον ει ρη νης ου σι αν αι νε ε σεως
 Και με τα τον πνε υ μα το ος σου
 Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον
 Α α ξι ον και δι και ον



 Α γι ος α γι ος α γι ος

 Κυ ρι ος Σα βα ωθ ὁ πλη ρης ο ου

 ρα νος ὦ και η γη της δο ξης Σου ἄ ω σαν

 να εν τοις υ ψι ι στοις ὁ εὐ λο γη με νος

 ο ερ χο ο με νος ἄ εν ο νο μα τι Κυ

 ρι ι ου ὁ ἄ ω σαν να ο εν τοις υ

 ψι ι στοις ὦ

 ὦ Α α α μην ἐκ β'.

 ὦ Σε υ μνου μεν Σε ε ευ λο γου ου μεν ὦ

 Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε ἄ και δε

 ὦ ο εν τοις υ ψι ι στοις ὦ



 ο με θα α Σου ο Θε ος η μων ὦ


ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ Τὸ συνηθισμένον


Ἦχος β' ὦ Δι



 ὦ Α ξι ο ον ε στιν ὡ ως α α λη θω

 ὡ ως μα κα ρι ζειν Σε την Θε ε ε

 ο το ο ο κον ὦ την α ει μι

 κα α ρι ι στο ο ον και αι πα

 να α μω ω μη το ο ο ον και Μη

 τε ε ε ρα του Θε ε ου ου η μω ω ω

 ὦ ὦ την τι μι ι ι ω τε ε ρα / τω ων

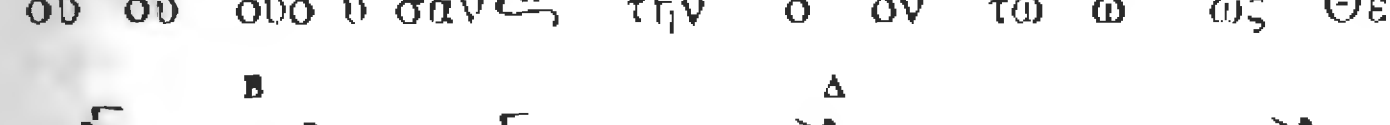

 χε ε ρου βι ι ι ιμ και εν δο ο ο ξο
 B Δ

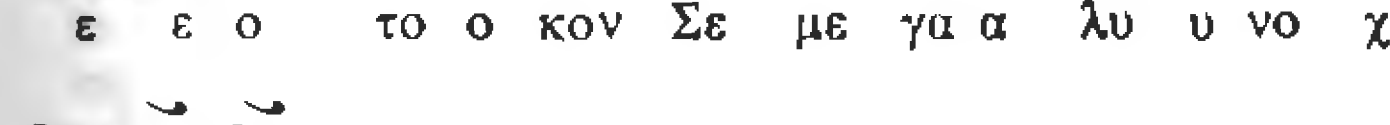

 τε ε ε ρι αν α συγ ρι ι τως τω ων


 Σε ε ρα φι ι ι ιμ ε την α δ ι ι α
 Δ B


 φο ο ο ρω σως Θε ο ο ον Λο γον τε ε κου


 ου ου ου ο υ σαν ε την ο ον τω ω ως Θε


 ε ε ο το ο κον Σε με γα α λυ υ νο χ


 Δ
 με ε εν ε

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ—ΗΧΟΣ ΠΡΩΤΟΣ


ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ τῆς Μεγάλης Συναπτῆς

(Εἰρηνικῶν)


Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων


 π γ π
 ρ χ Α μην ρ


Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

(1) 
 π γ Δ
 ρ χ Κυ ρι ε ε λε η σον ρ

ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

(2) 
 Δ Δ
 ρ χ Κυ ρι ε ε λε η σον ρ

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐστα-
θείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάν-
των ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

(3) 
 Δ π
 ρ χ Κυ ρι ε ε λε η σον ρ

Ἐν συνεχείᾳ «Κύριε ἐλέησον» ἐναλλάξ τὰ (1), (2), (3) εἰς τὸ τέλος ἐκάστου «... τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐν-δόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μα-ρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Εἰς ἐκάστην ἐκφώνησιν τοῦ «τῆς Παναγίας, ἀχράν-του ὑπερευλογημένης...» ψάλλομεν ταυτοχρόνως τὸ

χ υ πε ρα γι α Θε ο το
 κε σω σον η μας

χαμηλοφώνως εἰς τρόπον μόλις νὰ ἀκούεται.

Σοι Κυ ρι ε

Ἡ ἐκφώνησις :

“Οτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρί, τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Α μην

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ τῆς Μικρᾶς Συναπτῆς

Ἐπὶ καὶ ἔτι ἐν εὐρίηνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

(4)

 Κυ ρι ε λε ε η σον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι

(5)

 Κυ ρι ε λε ε η σον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου... Χριστῷ τῷ Θεῷ παρα-θώμεθα

Σοι οι οι οι Κυ ρι ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

(ὅπως τὸ ἔψαλλεν ὁ διδάσκαλός μου Θεοδόσιος Γεωρ-γιαδῆς ἀπὸ τοῦ 1920)

Ἦχος β' Δι

Α α γι ο ο ος ο ο ο

Θε ε ε ο ο ο ος Α α γι ι ι
ο ο ος Ι ι ι σχυ υ υ ρο ο ο
ος Α α γι ι ι ος α θα α να α
α α τος ε ε λε ε ε η σο ο ο

ο ο ν η μ ας Τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ος Α γι ος Ι
σχυ ρο ο ο ο ος Α α α α α
α α α α α α γι ι ι ος Α θα α
θα να α α το ο ο ος ε ε λε ε ε η
σο ο ο ο ν η μ ας

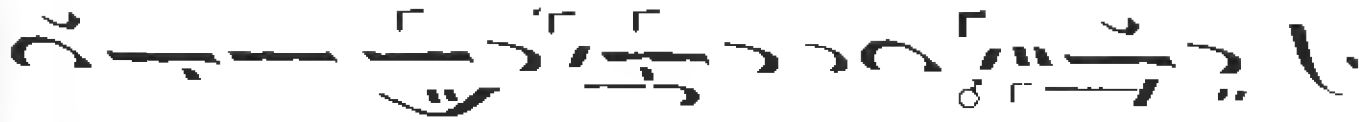









Δο ξα πα τρι και ω και Α γι ω
πνε ε ευ μα τι Και νυν και α
ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α
μην * "Αγιος άθανατος.




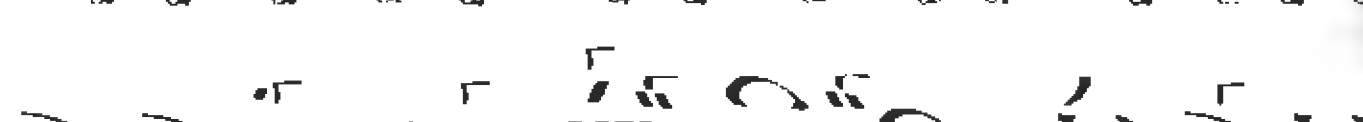
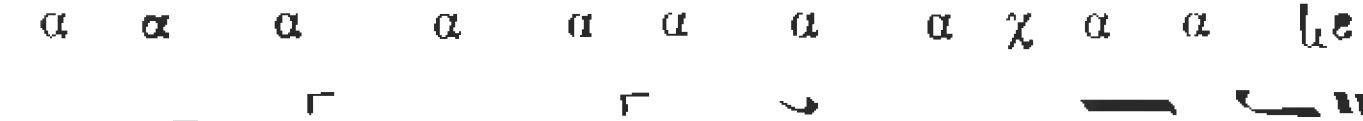
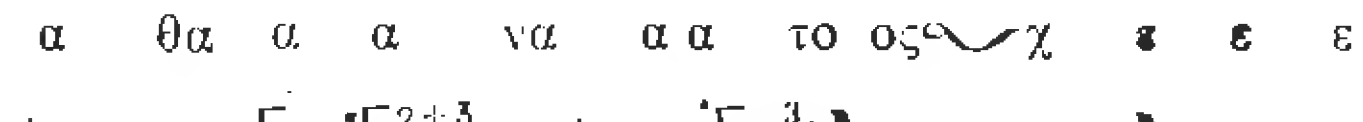




ΔΥΝΑΜΙΣ ἤχος Βαρύς ΝΗ

Πέτρου Ἐφεσίου κατὰ Θεοδόσιον Γεωργιάδην

Ὁ διδάσκαλος Θ. Γεωργιάδης διὰ τὰ κάμη ὁμαλήν
τὴν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ β' ἤχου τοῦ προηγηθέντος Τρι-
σαγίου εἰς τὸν ἤχον βαρὺν διατονικὸν τετράφωνον τοῦ
Δύναμις Πέτρου τοῦ Ἐφεσίου θέτει τὴν μαρτυρίαν τοῦ
ΓΑ Διατονικοῦ ἐπὶ τοῦ ΔΙ τοῦ β' ἤχου, οὕτω ὥστε
τετρατόνως ἐπὶ τὸ βαρὺ ὁ τοῦ δευτέρου ἤχου γί-
νεται βάσις τοῦ βαρέως ἤχου.

χ λε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ


 υ Δυ υ υ υ υ υ υ να α α μι ις

 γ Α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α γι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι Λ γι ι

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο Θ

 ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 Α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι


 ι ι ι ι ε ε ε Α α α α α γι

 ι ι ο ος γ Α θα α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α

 α θα α α να α α το ος α ε ε ε

 λ ε ε ε ε η η η η η η η η

 η η η γ ε λε ε η η η σον

 η η η μα α α α α α α α

 ας γ

ΑΛΛΗΛΟΥΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ὑπὸ Θ. Γεωργιάδη

Ἦχος λ' β' λεγαγω Δι

▲ λ' χ Αλ λη λου ου ι ι ι α α α α Αλ
 λη η λου ι ι ι α α αλ λη λου ου ου
 ου ι ι α α α α α α Δ

Μετὰ τὸ «Δόξα Σοι Κύριε Δόξα Σοι» τοῦ
 Εὐαγγελίου, ἡ μεγάλη Αἵτησις ὑπὸ τοῦ διακόνου.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς
 διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν :

(1) λ' χ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ
 ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε
 η σον λ'

Κύριε Παντοκράτωρ... καὶ ἐλέησον—Τὸ Κύριε ἐλέη-
 σον τρίς ὡς ἄνωτέρω τὸ (1).

Τὸ ἴδιον εἰς τὸ τέλος ἐκάστης δεήσεως.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον—
 Κύριε ἐλέησον τὸ (1).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χρι-
 στιανῶν. Κύριε ἐλέησον τὸ (1).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. . Κύριε ἐ-
 λέησον τὸ (1).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς... σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς
 τέκνοις αὐτῶν—Κύριε ἐλέησον τὸ (1).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μετὰ καρίων... καὶ ἀπανταχοῦ
 Ὀρθοδόξων—Κύριε ἐλέησον τὸ (1).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων... τοῦ ἀπεκ-
 δεχομένου το παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(2) λ' χ Κυ ρι ε ε λε η σον λ' (ἄπαξ)
 λ' χ Κυ ρι ε ε λε η σον λ' ἀργά)

Ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι ἐλεήμων... καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων»



λ' χ Α μην λ'

Εὐξασθε οἱ Κατηγούμενοι τῷ Κυρίῳ
 Κύριε ἐλέησον ἄπαξ τὸ (2).




Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηγουμένων δεηθῶμεν—Κύ-
 ριε ἐλέησον τὸ (2).

Ἴνα ὁ Κύριος,, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεός, τῇ
 σῇ χάριτι—Κύριε ἐλέησον ἄπαξ τὸ (2).

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλί-
ναται.

ἀργῶς γ  
δλ % Σοι Κυ ρι ε δλ

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν... εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

(3)  
γ  γ
δλ Α μην δλ

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε... τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν,—Κύριε ἐλέησον τὸ (2),

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... τῇ σῇ χάριτι. Σοφία— Κύριε
ἐλέησον τὸ (2) πολὺ ἀργά.




Ὅτι πρέπει Σοι... εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

 
γ  γ
δλ Α μην δλ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν — Κύ-
ριε ἐλέησον (2).

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... τῇ σῇ χάριτι. Σοφία— Κύριε
ἐλέησον τὸ (2) παλὺ ἀργά.

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους Σου... καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.



 
γ  γ
δλ Α μην δλ


Ἡ ὡς «ἄνω ἀκολουθία τῶν κατηχουμένων ἀπὸ τὸ
«Δόξα Σοι Κύριε» τοῦ Εὐαγγελίου, μέχρι τῆς Ἑκφωνή-

σεως «Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου...» τελεῖται ἀπα-
ραλλάκτως εἰς ὅλους τοὺς ἤχους.


Χερουβικὸν ψάλλομεν κατὰ τὸν ἤχον τῆς ἡμέρας
ἀπὸ τὴν Πανδέκτην μέχρι τοῦ «ὡς τὸν Βασιλέα».

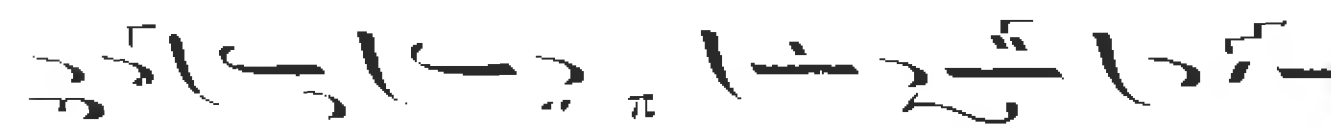
Τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι...



π 
q χ Των ο ο ο ο ο λων υ πο δε


ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι q ται αἰς


α α αγ γε β λ ι καις α ο ρα α α


α α α τως δο ρυ φο ρου ου ου ου με νον


τα α ξς σι εν q Α α αλ λη η η


λου ου ι ι ι α α ζ α α q

ψάλλει ὁ β ἱεροψάλτης ἀπὸ τὴν βάσιν ποὺ θά ὀρίση
ὁ πρωτοψάλτης,

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

π
q Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
δλ

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων...

Δ
δλ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
δλ

Ἐπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου Τούτου

Δ
δλ Κυ ρι ε ε λε η σον π
q

Ἐπὲρ τοῦ ρησθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως...

π
q Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον π
q

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ
δλ

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀ-
ναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

π
q Πα ρα σχου Κυ ρι ε Δ
δλ

Ἄγγελον Εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυ-
χῶν καὶ τῶν σωμάτων ὑμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώ-
μεθα.

Δ
δλ Πα ρα σχου Κυ ρι ε Δ
δλ

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν...

Δ
δλ Πα ρα σχου Κυ ρι ε π
q

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...

π
q Πα ρα σχου Κυ ρι ε Δ
δλ

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον...

Δ
δλ Πα ρα σχου Κυ ρι ε Δ
δλ

Χριστιανὰ τὰ τέλη...

Δ
δλ πα ρα σχου Κυ ρι ε π
q

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου...

π
q Σοι οι οι Κυ ρι ε π
q

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ...

π
q Α μην π
q


Εἰρήνη πᾶσι


π
q Και τω πνευ μ τι Σου π
q

Ἀντὶ τῶν ὡς ἄνω «Κύριε ἐλέησον» καὶ «Παράσχου
Κύριε» τὰ κατωτέρω ψάλλονται εἰς ὅλους τοὺς ἤχους

(1)
δλ χ Κυ ρι ε ε λε η σον δλ

(2) $\begin{array}{ccccccc} \text{---} & \text{---} & \text{---} & + & \text{---} & \text{---} & \text{---} \\ \nu & & & & & & \nu \\ \circlearrowleft & \text{Κυ} & \rho\iota & \epsilon & \epsilon & \lambda\epsilon & \eta & \sigma\omicron\nu & \circlearrowright \end{array}$

(1) 
Πα ρα σ χου Κυ ρι ε

(2) 

3 4 5
 6 7 8
 9 10 11

'Αγαπήσω Σε

^π
 Α γ α π η η η η σ ω ω ω ω Σ ε Κ υ


$\rho_1 = \frac{\Delta}{\varepsilon} \frac{\Gamma}{\varepsilon} - \frac{\Gamma}{\varepsilon} \frac{\Gamma}{\eta} + \left(- \frac{\Gamma}{\varepsilon} \frac{\Gamma}{\eta} \right)$
 $\rho_1 \quad 1 \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \varepsilon \quad \eta \quad \eta \quad 1 \quad 1 \quad 1 \quad \sigma_{\chi^2}$

[illegible]

στε ρε ε ω ω μα α α μου και κα

τα φυ γη η η η μου και ρυ υ στη ης

μου ου π
α

^π
^χ


 Η α τ ε ε ρ α υ ι ο ν κ α ι Α α γ ι

ον Πνευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον

καὶ ἀχώρωρ ἐστιν ἡ

π

$\underline{\text{E}} \quad \lambda\epsilon \quad \overset{3}{\circ} \quad \circ\nu \quad \epsilon\iota \quad \rho\eta \quad \nu\eta\varsigma \quad \theta\upsilon \quad \sigma\iota \quad \alpha \quad \alpha\nu \quad \alpha\iota \quad \alpha\upsilon$

π
 ϕ

VE E SE E WZ

π

q Και με τα α του πνευ μα το ος Σου_οη

Ε ε χ ο μ ε ν π ρ ο ς τ ο ν Κ ο ρ ι ο ν

Δ 71 Α ξι ο ον και αι δι ι ι ι ι

καὶ αὐτοὶ οὖν πρ

π γ ζ A γ ι \circ \circ ς A α γ ι ι ι \circ ς A γ

ο ος Κυ ρι ος Σα βα εθ Δ
πλη ρης ο ου ου ρα νος και η γη της
δο ξη ης σου θ ω σα αν να εν τοις
υ ψιστοις ευ λο γη με νος ο ερ χο
με νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου Δ
ω σαν να α ο εν ται οις υ ψι στοις θ
π θ Α α μην Δ Α μη η ην π
χ Σε υ υ υ μνον ου ου ου ου ου μεν π
Σε ευ λο γου ου ου ου ου ου μεν θ Σοι
ευ χα ρι ι στου ου ου ου μεν Κυ ρι ι ε

και δε ε ο με θα α α α σου ο ο ο θε
 ο ο ος η η μων
 Α ξι ον ε στι νως α α α λη η
 θως μα κα ρι ι ζει ει ν Σε ε
 ε την θε ε ο ο ο το ο ο ο κον
 την α ει ει μα κα α α ρι ι στον
 και πα α να α α μω ω μη η
 τον και μη τε ε ρα α α του ου θε ε
 ου ου ου η η μω ων την τι μι
 ι ι ι ω τε ε ραν τω ω ω ω

ων χα ε ε ρου ου ου βι ι ιμ ^Δ και
 εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ραν α
 συγ κρι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
 ρα α φι ιμ η την α δι α α φθο
 ο ο ο ο ρως θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου σαν η την ον τως θε ε ε
 ε ε ο το ο κον ^Δ Σε ε ε ε ε
 με χα λυ υ νο ο με ε χ ε
 ε εν η

Μετά τὸ «Ἄξιόν ἐστιν»

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε... τῆς σῆς ἀληθείας.

(Πολὺ ἄργά)
 η ζ Κυ ρι ε ε λε η σον η

Ὁ Διὰ κονος: Καὶ ὧν ἕκαστος... καὶ πάντων καὶ πασῶν.

η ζ Κυ ρι ε ε λε η σον η

Ὁ Ἱερεὺς: Καὶ δός ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι... τῶν αἰώνων

η Α μην η

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη... μετὰ πάντων ἡμῶν.

η και με τα του πνευ μα τος σου η

Ὁ Διὰ κονος: Πάντων τῶν ἁγίων... τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(1) η ζ Κυ ρι ε ε λε η σου η

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων... τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(2) η Κυ ρι ε ε λε η σον η

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης δεήσεως, ἐναλλάξ «Κύριε ἀ-
 λήσον τὰ (1), (2).

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... τῇ Σῇ χάριτι.

Κυ ρι ε ε λε η σον

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν... παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτη-
σώμεθα

(1) Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Ἀγγελον εἰρήνης... παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(2) Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης αἰτήσεως «Παράσχου Κύριε»
ἐναλλάξ τὰ (1), (2).

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως... Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα

Σοι Κυ ρι ε

Ὁ Ἱερεὺς: Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς... Πατέρα καὶ λέ-
γειν· «Πάτερ ἡμῶν...» Ὅτι σοῦ ἐστὶν... τῶν αἰώνων.

Α μην

Εἰρήνη πᾶσι.

Και τω πνευ μα τι Σου

Ὁ Διὰ κονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλι-
νωμεν.

Σοι Κυ ρι ε (ἄργα)

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς... εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Α μην

Ὁ Διὰ κονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς: Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἰς Α γι ος Εἰς Κυ ρι ος Ι η σους
Χρι στος εἰς χ δο ξαν Θε ου πα χ τρος Α μην

Ἀπὸ τὸ «Ἀξιὸν ἐστὶν» μέχρι τὸ «Εἰς Ἅγιος
εἷς Κύριος» ὅπως καὶ κατὰ τὴν πρὸ τοῦ χερου-
βικοῦ Ἀκολουθίαν τῶν Κατηχουμένων αἱ ἀντιφω-
νήσεις τῶν Ἱεροψαλτῶν γίνονται εἰς ἄχρονον ἐμ-
μελῇ ἀπαγγελίαν (ὅπως ὅλαι ἀνεξαίρετως αἱ ἐκ-
φωνήσεις τῶν Διακόνων καὶ τῶν Ἱερέων καθ' ὁ-
λην τὴν διάρκειαν τῆς Ἱεροτελεστίας) καὶ ἐπο-
μένως εἶναι αἱ αὐταὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἤχου τῆς
ἡμέρας.

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

Ἦχος β' Πα

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ τῆς Μεγάλης Συναπτῆς.

(1) π χ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ ς

(2) Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ ς

(3) Δ Κυ ρι ε ε λε η σον π

Σοι Κυ ρι ε π

Μικρᾶς Συναπτῆς.

π Κυ ρι ε ε λε ε η σον π

Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ ς

π Σοι οι Κυ ρι ε π

π χ Των ο ο ο λω ων υ πο ο ο

δε ε ε ξο ο ο με ε ε νοι π ται αις

(π) α α γ γε λη ι και αι αι αι αις α ο ρα

α α α α α τω ως δο ρυ φο ρου

ου ου ου με ε νον τα α ξε σι ιν π Αλ λη

λου ου ι ι α α α α α π

Μετὰ τὸ χερουβικὸν εἰς τὸ «Πληρώσωμεν...» ψάλλονται «Κύριε ἐλέησον» τὰ τῆς Μεγάλης καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ τῆς Μικρᾶς Συναπτῆς ἀνὰ ἓν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης δεήσεως. Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν.. παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα».

(1) π Πα ρα σχου Κυ ρι ε Δ ς

(2) Πα ρα σχου Κυ ρι ε Δ ς

(3)
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

καί αὐθις τὰ (1), (2), (3) ἀνὰ ἓν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης αἰτήσεως.

Σοι οι οι οι Κύ ρι ε

‘Ο Ἰερεὺς: Διὰ τῶν ἐκτιμῶν... καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων

Α μην

Εἰρήνη πᾶσι
 Και τω πνευ μα τι Σου

Ἀγαπήσω Σε.

Α γα πη η η η σῶ ω ω ω Σε ε

 Κυ υ υ ρι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου

Κυ ρι ι ος στε ρε ε ω ω μα α

α α μου και κα τα φυ γη η η η μου ου και

ρυ υ στη ης μου ου

Πα τε ε ρα Υι ον και Α γι ο

πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ου σι ο

ο ον και αι α ζω ω ρι στο ον

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι ι α αν

αι νε ε σε ε ω ως

Και με τα του πνευ μα το ος σου

Ε ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι

ι ι ον

Α α αξι ο ον και αι αι αι δι ι και

αι αι ον

^π
³ | ³ | — ³ | — ³ | — ³ | — ³ | —
 π Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ υ
^Δ
 υ ρι ος Σα βα ω θ ρ πληρης ο ου ου ρα
^π
 υ ρι ος Σα βα ω θ ρ πληρης ο ου ου ρα
 νος και αι η γη η της δο ο ξη ης σου ου π
 ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο
 γη με νος ο ερ χο με ε ε νος εν ο νο μα π
 τι Κυ ρι ι ι ι ι ου ρω σαν να
 α α α ο εν τοις υ ψι ι στοις π
 χ Α μην Δ Α μη η ην π
 Σε υ υ μνου ου ου ου ου μεν Σε ε ευ λο
 γου ου ου ου ου ου μεν Σοι ευ χα ρι

στου ου με εν Κυ υ ρι ι ι ι ε κα δε
^π
 ο με θα α Σου ο ο θε ο ος η η μω ων π
 "Αξιον εστιν
^π ^Ν ^π
 π Ζ Α ξι ι ο ο ο ο ν ε ε στι ι ι ν
^Ζ ^π
 ω ω ω α α α λη η η θω ω ως π
 μα κα ρι ι ι ι ζει ει ν Σε ε ε τη ην
 θε ο ο ο το ο ο ο ο κον π τήν α α
^Ν ^π ^Δ
 ει ει ει ει μα κα α ρι ι ι στον και πα
 να α μω ω μη η η τον ρ ποι Μη τε ε ε
 ε ρα του ου θε ου ου η η μω ων π τη ην

τι ι μι ω τε ε ρα αν τω ων γε ρου
 ου ου βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε
 ε ε ρα σ α α α α αν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α
 φι ιμ π τη ην α α δι ι ι α
 φθο ο ο ρως θε ογ Λο ο ο ο γο ον
 τε ε ε κου α ου ου ου ου σα α αν την ο
 ον τω ω ως θε ο το ο ο ο ο ο
 ο ο κο ον Σε ε ε με ε γα α α
 α λυ υ νο ο ο με χ ε ε ε εν

Ἔτερα εἰς Ἦχον β' Δι

Εἰς τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 Δ Σοι Κυ ρι ε

Εἰς τὴν Μικράν Συναπτὴν.

Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 Δ Σοι Κυ ρι ε
 Δ Των ο ο ο ο λω ω ων υ πο δε ξο



με ε ε νοι οι οι οι οι οι οι οι



οι ται αις α αγ γε λ ι και ας



α ο ρα α α α τω ω οις δο ρυ φο



ρου ου ου ου με ε ε ε νο οι ται α ξε



ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι



ιν Αλ λη λου ου ι ι α α

Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν...», «Κύριε ἐλέησον» τὰ τῆς Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς.


Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...»


(1) Πα ρα σχου Κυ ρι ε

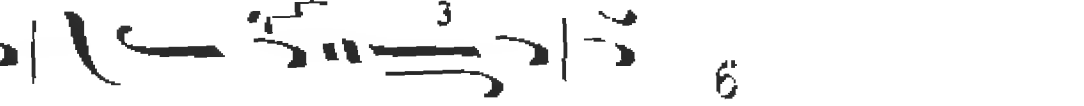
(2) Πα ρα σχου Κυ ρι ε

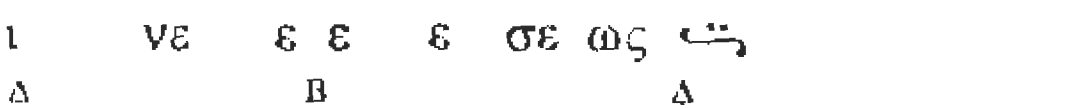
(3) Πα ρα σχου Κυ ρι ε


Καὶ αὖθις τὰ (1), (2), (3).



 ζω ω ω ω ρι ι ι ι στον
 B Δ γ.



 E λε ον ει ρη η η νης θυ σι
 Δ B



 αν αι νε ε ε ε σε ως
 Δ B Δ



 Και με τα α του πνευ μα το ο ος
 Δ

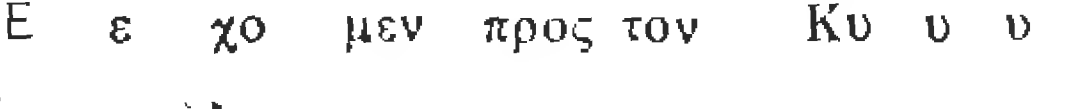

 Σου
 Δ


 E ε χο μεν προς τον Κυ υ υ υ ρι
 Δ


 ι ι ι ον
 B Δ


 χ Α ξι ο ον και αι δι ι ι και αι αι
 Δ B


 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
 B 3 Δ 3 (Γ 3 Δ


 χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ
 B

υ υ ρι ος Σα βα ωθ πλη η ρη η
ου ρα νο ξος και η γη η της δο ο
ο ξη η η ης Σου ω σαν να α
τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με ε
ο ερ χο με νος εν ο νο ο μα τι
ρι ι ι ι ου ω σαν να σ εν τοις
ψι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
σι σι σι σι σις
Α μη η η η η η ην
Α μη η η η η η η ην

^{B A}
^Δ ^Γ ⁶
 χ Σε υ μνου ου ου ου ου μεν Σε ευ
 λο ο ο γου ου ου ου ου μεν Σοι ευ
^B ^N
 χα ρι στου ου ου μεν Κυ ρι ε ε και δε
 ο ο με θα Σου ο Θε ος η
 η η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ν

«Ἄξιόν ἐστιν» τὸ συνηθισμένον τοῦ β' ἤχου (σελ. 29).

ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

Ἦχος γ' ^{Γα}

Κύριε ἐλέησον Μεγάλης Συναπτῆς

(1) ^(Γ)
^Γ ^Δ ^Γ
 γ γ χ Κυ ρι ε ε λε η σον γ γ

(2) ^N ^(Γ)
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ

(3) ^N ^(Γ)
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον γ γ

^N ^(Γ)
 Σοι οι οι Κυ υ ρι ε γ γ

Τῆς Μικρᾶς Συναπτῆς

(1) ^γ ³
 γ γ Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ^γ

(2) ^γ ³
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον γ γ

^γ
 Σοι οι Κυ ρι ε γ γ

^(Γ)
 γ γ χ Των Ο ο ο ο ο ο λων υ πο
 δε ε ξο ο ο ο ο ο ο με ε ε
 ε ε νοι οι η ται αις α αγ γε λι ι
^(Γ)
 καις α ο ρα α α α α α τω ως η η δο ρυ
 φο ρου με ε νον τα α α α ξε ε ε ε
 σι ιν Αλ λη λου ου ι ι α α α α α
 α γ γ

Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν...» Κύριε ἐλέησον τὰ τῆς Με-
γάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς.

Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...»

(1) γ γ Πα ρα σχου Κυ ρι ε η η
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε η η

(2) Πα ρα σχου Κυ ρι ε η η
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε η η

(3) Πα ρα σχου Κυ ρι ε η η
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε η η

Καὶ αὖθις τὰ (1), (2), (3).

γ γ Σοι οι Κυ ρι ε η η Και τω πνευ μα τι Σου η η
 Α γα πη η η η σω ω Σε Κυ υ υ
 ρι ε η η η ι ι σχυ υ υς μου η η
 Κυ ρι ι ι ο ο ο ος στε ρε ε ε
 ω ω ω μα α α α α μου η η και κα τα
 φυ γη η η μου και αι ρυ υ υ υ στη
 η ης μου η η

^(Γ)
 γ γ Πα τε ε ρα υι ον και α γι ι ον
 πνευ μα τρι α δα ο μο ου ου σι ον και α

χω ρι στον η η

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι

νε ε σε ως

Και με τα του πνευ μα το ος Σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

χ Α α α α ξι ι ον και αι δ.

ι ι ι και αι αι αι ο θν

χ Α γι ι ος α α γι ι ι ος Α γι ος

Κυ ρι ος Σα βι θ πλη ρης ο ου ρα

νο ος και η γη τη ης δο ο ξη η ης Σου

ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

(Γ)
ρι ι ου π ω σαν να α ο εν τοι ος υ

ψι ι ι ι στοις

Α μην Α μη η ην

χ Σε υ μνου ου ου ου ου μεν Σε

ε ευ λο γου ου ου ου ου μεν Σοι ευ

χα ρι στου με εν Κυ υ ρι ι ι ε και δα

ο ο με θα α α α Σου ο θε ο ο

ο ος η η η μων

Ἔτερα εἰς ἦχον γ'. ΓΑ

Πα τε ρα υι ον και α γι ον πνε ε ε
ευ μα τρι α δα ο μο ου σι ι ι ον

και αι α α χω ω ω ω ρι ι ι στον

Ε λε ον ει ρη η η η νης ου σι αν αι νε ε ε

ε σε ως

Και με τα του πνευ μα το ο ος Σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ι ον και δι ι ι ι και

αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ υ

ος Σα βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα

και αι η η γη η της δο ο ο ο ξη η

Σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι σ

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νοι

ο νο μα τι Κυ ρι ι ι υ υ ω

να ο εν τοις υ ψι ι στοις

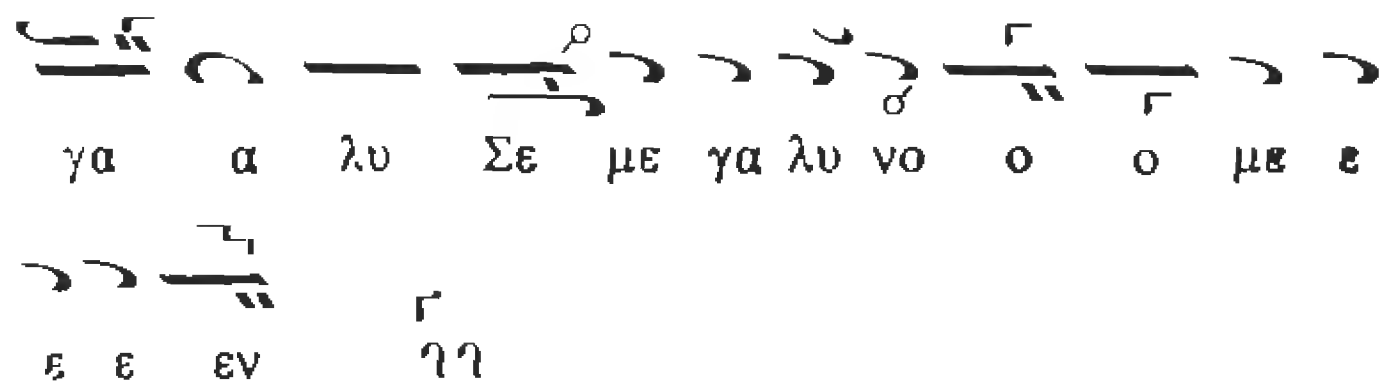
Α α α α α Α μη ην

Α α α α α α α α α

μήν

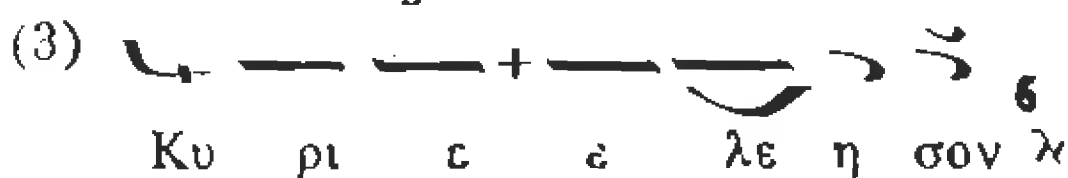
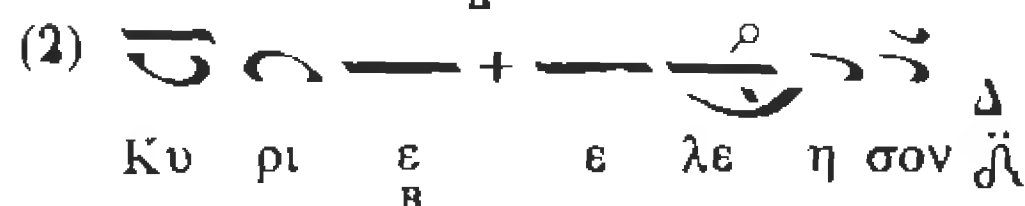
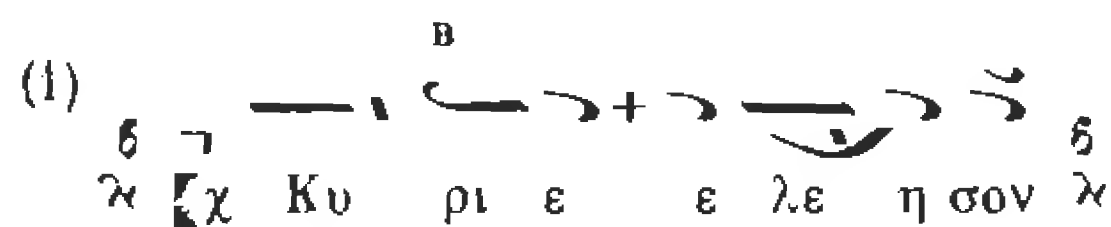
^(Γ)
 χ Σε υ υ μνου ου ου ου μεν γ γ Σε ευ λο γου
^(Γ)
 ου ου μεν ρ Σοι ευ χα ρι στοι ου ου ου μεν Κυ υ
^(Γ)
 ρι ι ε ε ρ και δε ο με θα Σο)
^(Γ)
 ο Θε ο ο ο ος η η η μαν γ γ
^(Γ)
 γ γ χ Α ξι ι ο ον ε στι ι ιν ως
 α α α λη η η θω ω ως μα κα
 ρι ι ζει ει ει ν Σε τη ην Θε ε ο ο
 το ο ο ο ο κο ον ρ την α ει ει
 μι κα α α ρι στον και πα να μω ω ω μη
^(Γ)
 η η η τον και Μη τε ε ρα α α του

^Π
 Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η η
^Ζ
 η η μω ων ρ την τι μι ι ι ω τε ε ε
^(Γ)
 ε ε ε ε ραν των χε ρου ου ου βι ιμ
^Κ
 και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ε ε
^(Γ)
 ραν α συ γ κρι ι ι ι τας τω ων Σε
 ε ε ε ε ε ε ρα α α α α
^Π
 φι ιμ ρ την α δι ι α φθο ο ο ο
^Κ
 ο ρω ως Θε ο ο ο ον Λο γον τε ε ε
 ε κου ου ου ου σαν ρ την ον τω ως Θε ε
^(Γ)
 ο ο το ο ο κο ο ον Σε ε ε ε με

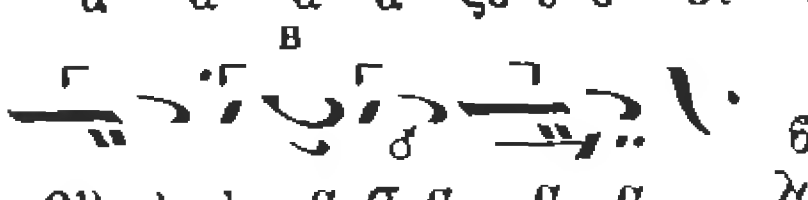
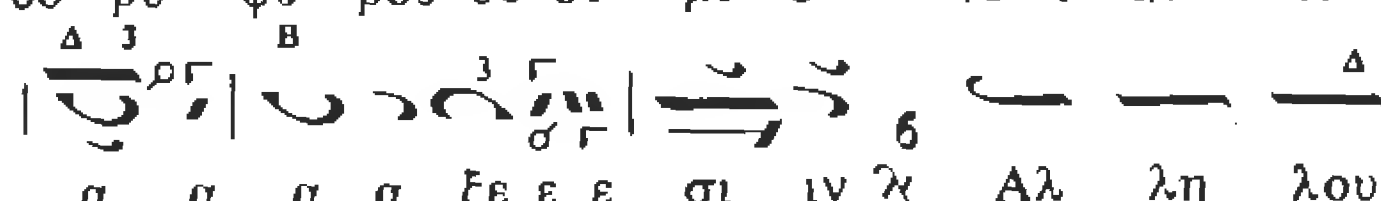
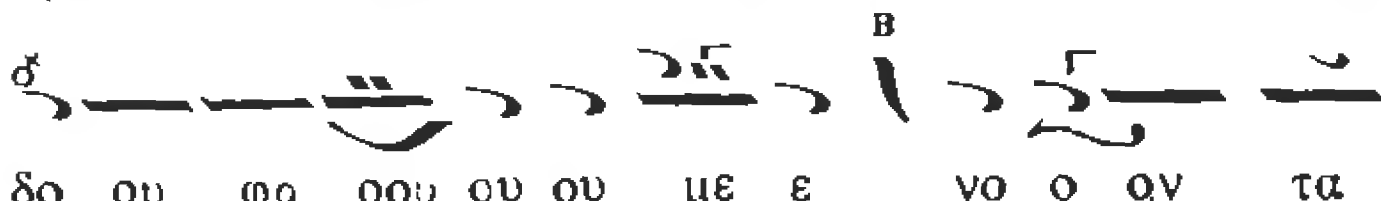
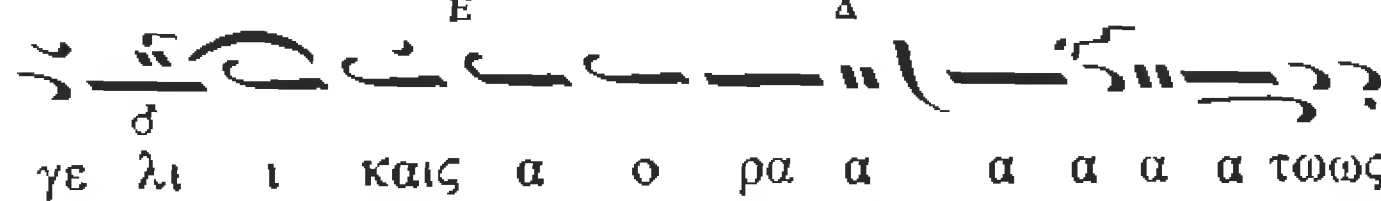
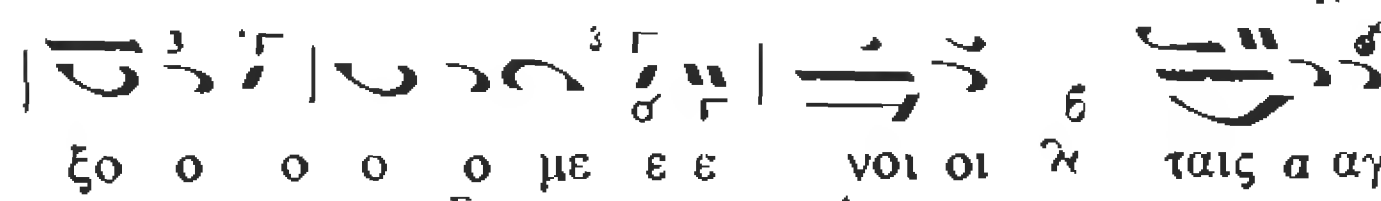
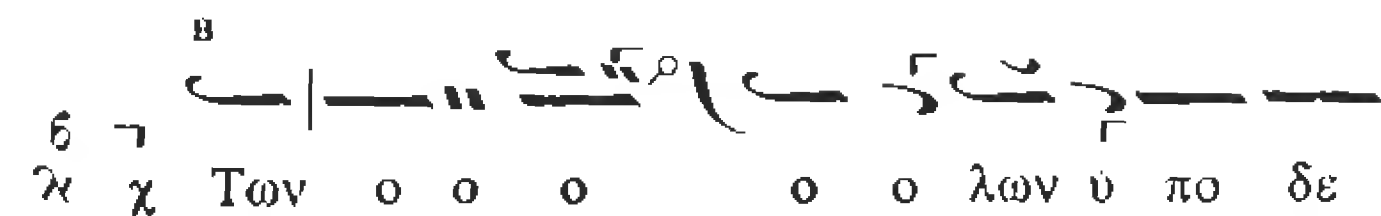
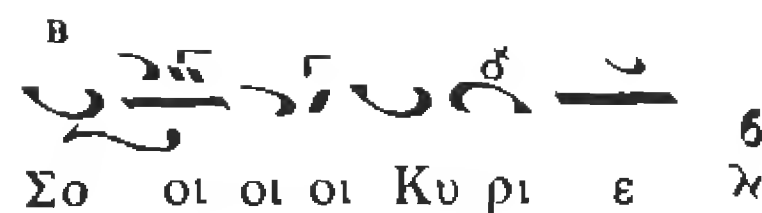
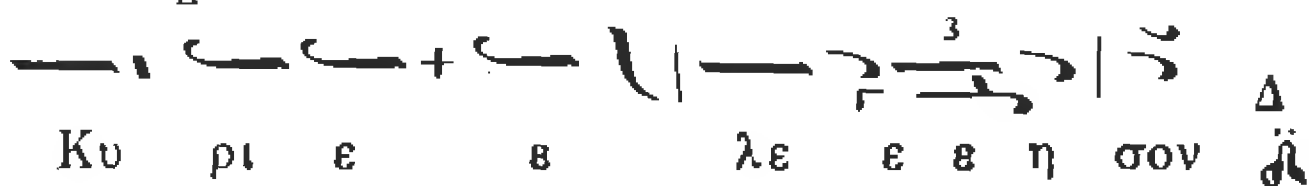
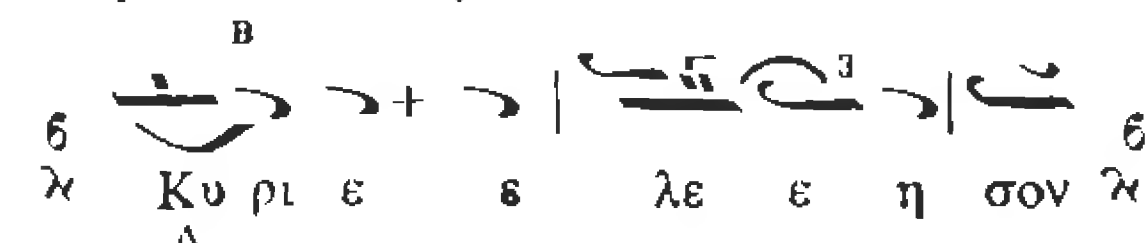


Ἦχος λέγεται

«ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ» Μεγάλης Συναπτῆς.

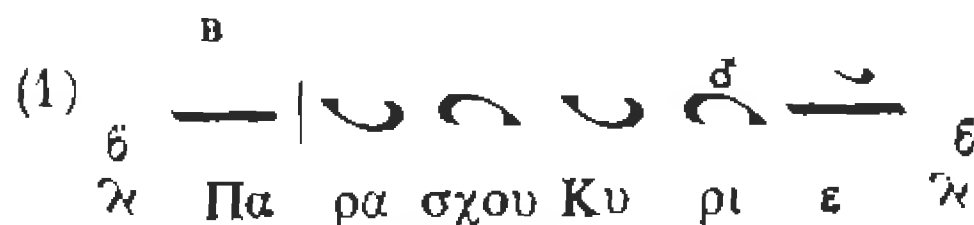




Μικρᾶς Συναπτῆς.





Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν...» τὰ «Κύριε ἐλέησον» τῆς Μεγάλης καὶ τῆς Μικρᾶς Συναπτῆς.



Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν... παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα».







(2) 
 Πα ^Δρα _Bσχου Κυ ρι ε ^Δ 


(3) 
 Πα ρα _Bσχου Κυ ρι ι ε ⁶ 



Καὶ αὖθις τὰ (1), (2), (3).



 Σοι _Bοι οι οι Κυ ρι ε ⁶ 




⁶ 
 Λ γα πη η σω ω Σε Κυ ρι ι ε




 ε ε η Ι ι ι σχυ υ υς μου ου ⁶ 




 Κυ ρι ι ο ο ο ος στε ρε ε ε




 ω ω ω μα α α α α μου ^Δ  και κα



 τα φυ γη η η η μου ου και ρυ υ στη ης




 μου ου ⁶ 





^B 
 Πα τε ε ρα υί ον και Α α γι ον πνε

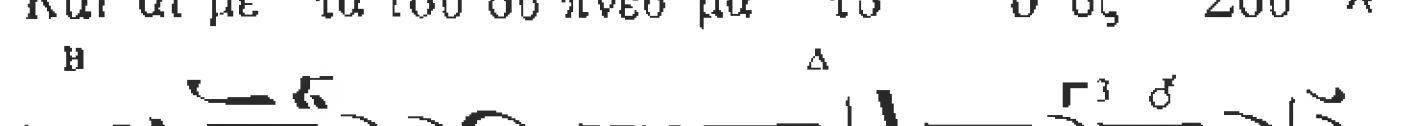



^Δ 
 ε τυ μα τρι α δα ο μο ου ου σι ι ον

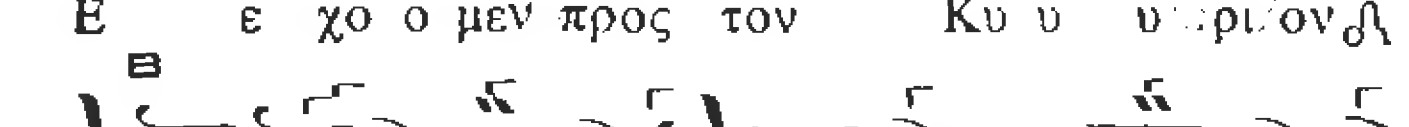


 και α χω ρι ι στον ⁶ 





 Ε λε ο ον ει ρη η νης θω σι ι αν αι




 νε σε ε ως ⁶ 

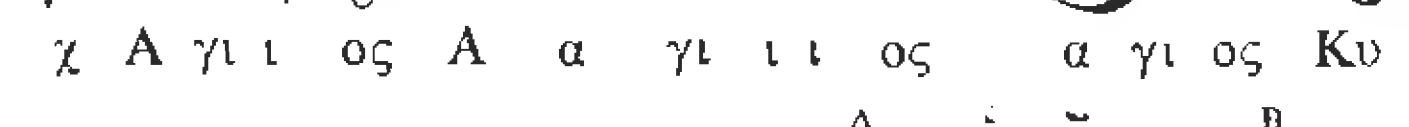




^N 
 Και αι με τα του ου πνευ μα το ο ος Σου ⁶ 


^B 
 Ε ε χο ο μεν προς τον Κυ υ υαρι ον ^Δ 


^B 
 χ Α α α α ξι ι ο ο ον και αι αι


⁶ 
 δι ι ι ι ι ι και αι αι αι ον ⁶ 


^π 
 χ Α γι ι ος Α α γι ι ι ος α γι ος Κυ


^Δ 
 ρι ος Σα βα θ ^B  ^Δ 
 πλη ηρης ου ου ρα νος

^Δ
 και αι η γη της δο ξη ης Σου ^Δ ω σαν να
⁴
 ε εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη η με
³
 νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι ι Κυ
⁶
 ρι ι ι ου ^Δ λ ω σιν να ο εν τοις ^Δ χ
⁶
 υ υ υ ψι ι ι στοι ο ις ^Δ λ
⁶
 Α μην ^Δ λ Α μη ην ^Δ λ
^N
⁶ ^λ ^π Σε υ υ μνου ου ου ου ου μεν ^ν ο
^π
 Σε ευ λο γου ου ου ου ου μεν ^π ο
^π
 Σοι ευ χα ρι στου ου με ε εν Κυ
^{Δ 2+3}
 υ υ υ ρι ι ι ε ^Δ λ και δε ο ο

² ^B ^Δ
 με ε θα α Σου ου ο ο ³ Θ ε ο ο
³ ⁶
 ος η η η μω ων ^Δ λ
⁶
 χ Α ξι ι ον ε στι ιν ω ως α λη
⁶
 θως μα κα ρι ζει ει ν Σε τη ην ^N Θε ο
⁶
 το ο ο κυ ον ^Δ λ την α ει ει ει ει
^Δ
 κα α α ρι ι στον και πα να μω ω ω ω
⁶
 η η τον ^Δ λ και Μη τε ε ε ε ρι του ου Θε
⁶
 ου ου ο η η μω ων ^Δ λ την τι μι ω τε
⁶
 ε ρα αν τω ων χε ρου ου βιμ ^Δ λ και εν
⁶
 ξο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ως

Σε ε ρ α α φ ι ι μ λ η ν α δι α α
 ω ο ο ο ρ ω ς Θε ο ν λο ο ο ο ο γ ο ν
 τε ε κ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ σα α ν λ η ν ο ν
 τ ω ω ς Θε ε ο υ το ο ο ο ο ο ο κ ο ν
 Σε ε ε με ε γ α λ υ υ ν ο ο ο με ε χ
 ε ε εν λ

Ἦχος Δι ΑΓΙΑ
 ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ Μεγάλης Συναπτῆς

(1) Κυ ρι ε ε λε η σον
 (2) Κυ ρι ε ε λε η σον
 (3) Κυ ρι ε ε λε ε η σον
 Σοι Κυ ρι ε

Μικρᾶς Συναπτῆς

Κυ ρι ε ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
 Σοι οι οι οι Κυ ρι ε

Δ
 ὁ ἴ χ Των ο ο λων υ πο δε ξο ο
 με ε νοι ὁ ταις αγ γε ε λι ι καις α
 ο ρα α α α τως δο ρυ φο ρου ου
 με ε ε νον τα α ξε ε σι ι ι ι ι
 ι ι ιν ὁ Αλ λη λου ου ου ι ι ι α
 α α α α α α α α α α α
 α α α α α α Δ
 α α α α α ὁ

Εἰς τὸ «Πληρώσωμαν...» Κύριε ἐλέησον τὰ τῆς Με-
 γάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς

Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσιν..»

(1) Δ
 ὁ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ὁ
 (2) Δ
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε
 (3) Δ
 Πα ρα α σχου ου Κυ ρι ε ὁ

Καὶ αὐθις (1), (2), (3).

Σοι οι οι οι Κυ ρι ε ὁ Α μην ὁ
 χ Και τω πνευ μα τι Σου ὁ
 Δ ὁ Α γα πη σω ω Σε Κυ υ ρι ι
 ε ε ε η ι ι ι σχυ υ υ υ υς μου ὁ
 Κυ ρι ι ο ος στε ρε ω ω μα α α
 μου ου ὁ και κα τα φυ γη η η η μου και
 ρυ υ υ υ υ υ στη η η η ης μου ου
 ου ὁ
 Δ ὁ χ Πα τε ε ρα υι ον και Α α α γι
 ον πνε υ μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ον

καὶ αἰ αἰ α α χω ω ω ω ω ρι ι

ι ι ι στο ο ον Δ

Ελθον εἰ ρη η η νης θυ σι ι ι α αν αι

νε ε σε ε ε ως Δ

καὶ με τα του πνευ μα το ος Σου Δ

Εχο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον ζ

χ Α α ξι ι ο ο ον και αι δι ι ι

ι ι ι και αι αι αι ο ο ον Δ

ζ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος

Σα βα ω λ πλη ρη ης ο ου ρα νο ος και η

γη της δο ξης Σου λ ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι στοιςεν λο γη με νος ο ε ερ χο

με νος Δ εν ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ι ου Δ

ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι στοις Δ

Δ Λ μην Δ Α μη ην Δ

ζ Σε υ μνου ου ουου ου με ε εν Δ Σε ε

ε ευ λο γευ ου ου μεν λ Σοι οι ευ χα ρι στου

ου με εν Κυ υ ρι ι ι ι ε Δ και δε

ο με ε θα α Σου Δ ο θε ο ο ο

ο ο ος η η η η η μω ω ων Δ

Δ λ χ Α α ξι ον ε στιν ω ως α λη η

θω₃ ᾱ μα κα ρι ζει ειν Σε την θε ε ε
 ε ο ο το ο ο ο ο κο ου_Δ την α α ει
 μα κα α α ρι ι ι στο ο ον και πα να
 μω ω μή η τον και μη τε ρα α του ου θε ε
 ου ου ου ου ου η η η η η μω ω ων ᾱ_Δ
 την τι ι μι ω τε ε ραν των χε ρου ου
 ου βι ι ι ι ι ι ι μ_Δ και ε ε εν
 δο ο ο ξο ο ο τε ε ε ρα αν_Δ α συγ
 κρι ι ι ι τω ως τω ω ω ω ω ων Σε ε
 ρα α α φ: ι ι μ_Δ την α δι α φθο ο ο ο
 ρω ως Θε ε ο ο ο ον Λο γο ον

τε ε ε κου ου ου ου ου σαν_Δ ᾱ την ο ο ο
 ον τω ως θε ε ε ο ο το ο κον ᾱ_Δ
 Σε ε ε με ε ε γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο
 ο ο ο χ με ε ε εν ᾱ_Δ

Ἦχος λ̣ ᾱ̣ ΠΑ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ Μεγάλης Συναπτῆς

(1) ὁ π̣ χ Κυ ρι ε ε λε η σον ᾱ_Γ

(2) Κυ ρι ε ε λε η σον ᾱ_Γ

(3) Κυ ρι ε ε λε η σον ᾱ_{π̣}

Σοι οι Κυ ρι ε ᾱ_{π̣}

Μικρᾶς Συναπτῆς.

π
q Κυ ρι ε ε λε ε η σον π q

Κυ ρι ε ε λε η σον q̇

π
Σοι οι Κυ ρι ε q̇

π
χ Των ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

π
ο ο με ε ε ε νοι q̇ ται αις α αγ γε ε

π
λι ι καις α ο ρα α α α τως δο ρυ

φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α α

π
ξε ε ε ε σιν q̇ Αλ λη λου ου ι α

π
α α α α α α α χ α α α q̇

Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν..» «Κύριε ἐλέησον» τὰ τῆς Μεγάλτης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς.

Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...»

(1) δ
π Πα ρα σχου Κυ ρι ε q̇

(2) Πα ρα σχου Κυ ρι ε q̇

(3) Πα ρα σχου Κυ ρι ε q̇

Καὶ αἰθίς τὰ (1), (2), (3).

π
Σοι οι Κυ ρι ε q̇ Α μην q̇

π
q̇ χ Και τω πνευ μα τι Σου q̇

π
q̇ Α γα πη η σω Σε Κυ ρι ε η ι

σχυ υ υ υς μου Κυ ρι ι ος στε ρε ω ω μα

π
α α α μου q̇ και κα α τα φυ γη η η μου

π
και ρυ υ υ σι η η ης μου q̇

^Π
 π η α τε ε ρ α ^Κ Υι ον και Α α γι ον πνε
³ ε ευ μα Τρι α δα ο μο ο ου σι ι ον και
 α χω ω ω ρι ι ι στον ^π η
^Δ Ε λε ον ελ ελ ρη η η νης θυ σι ι ι
 ι αν αι νε σε ως ^π η
^Δ Και με τα α του πνευ μα το ο ος Σου ^κ η
 Ε χο μεν προστο ον Κυ ρι ι ον ^Δ η
^π χ Α α α α α α ξι ο ον και αι δι ι
 ι και αι αι αι αι ον ^π η
^Π χ Α γι ι ος α α γι ι ι ος α α α

γι ος Κυ ^π υ ρι ος Σα α βι ωθ ^κ η
 πλη η ρης ο ου ρα νος και αι η γη της
 δο ο ξης Σου ^π η ω σαν να α εν τοις υ ψι
 ι ι στοις ευ λο γη η με νος ο ερ χο με
 νος εν ο νο μα τι ι Κυ ρι ι ι ι ι ου ^π η
 ω σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι στοις ^κ η
 Α μην ^κ η Α μη η ην ^π η
 χ Σε υ υ μνου ου ου ου μεν ^π η Σε ε ευ
 λο γου ου ου ου μεν ^κ η Σα ευ χα ρι ι στου
 ου ου με ε ε εν Κυ υ υ ρι ι ι ε ^π η και

δε ο μεθα α α σου ο ο ο θε ο ο ος η

η η η μων ρ π

ξ ι ο ο ν ε ε σ τ ι ν ω ω ς α α

λη η θω ς μα κα ρ ι ι ζ ει ει ν Σε ε τ η ν

θε ο ο το ο ο κο ο ν ρ τ η ν α α αι

μο κα ρ ι ι στο ο ν και αι πα να μω ω

μη η τον και Μη τε ε ε ρ ι α α α του θε

ου η μων ρ τ η η ν τι ι μι ω τε ρ αν των

χε ε ρ ου ου βι μ και εν δο ξο τε ε ε

ε ε ρ αν ο συ γ κ ρ ι ι ι τω ω ς τω ω ν

Σε ε ρ α α φι ι μ ρ τ η η ν α α δι

α α φ θ ο ο ρ ω θ ε ο ν Λ ο ο γ ο ν

τε ε ε κου ου ου ου ου ου σ αν τ η ν ο ν τω ω ς

θε ε ο ο τ ο ο κον Σ με ε ε γ α

λυ υ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε χ

ε ε ε ε ε ε εν ρ π

Ἦχος λ̣ ٲ Bou ٲ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ τῆς Μεγάλης Συναπτῆς.

(1) Δ (Γ) Δ
ٲ χ Κυ ρι ε ε λε η σον ٲ

(2) Δ
ٲ Κυ ρι ε ε λε η σον ٲ

(3) B 6
ٲ Κυ ρι ε ε λε η η σον ٲ

Δ
ٲ Σοι Κυ ρι ε ٲ

Μικρᾶς Συναπτῆς.

Δ
ٲ Κυ ρι ε ε λε η σον ٲ

B 6
ٲ Κυ ρι ε ε λε η η σον ٲ

Δ 6
ٲ Σοι Κυ ρι ε ٲ

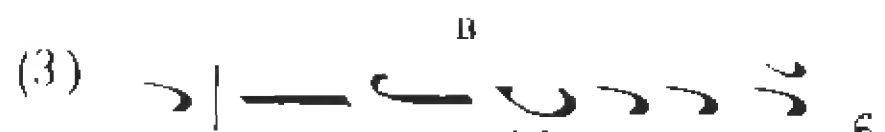
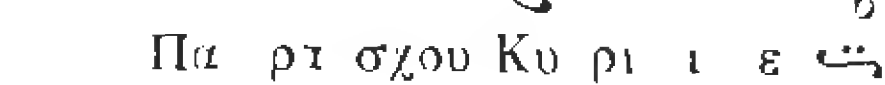
Δ
ٲ Tων ο ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο
B
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Δ B
ο ο με νοι ٲ ται αι αι α ς α α αγ γε λι ι
Δ
και αι ς ٲ α ο ρα α α α α α α τως
δο ρυ φο ρυ ου ου ου με ε νον
B
τα α α α α α ξε σι ι ι ι ν α α λ
λη η η λου ου ου ι ι α α α α α ٲ

Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν...» «Κύριε ἐλέησον» [τὰ τῆς Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς.


Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...»


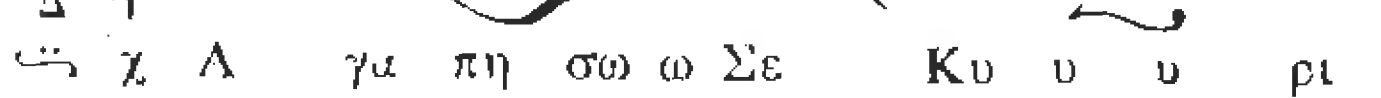
(1) B Δ
ٲ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ٲ



(2) Δ
ٲ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ٲ



(3) 
 Πα ρι σχοῦ Κυ ρι ι ε 


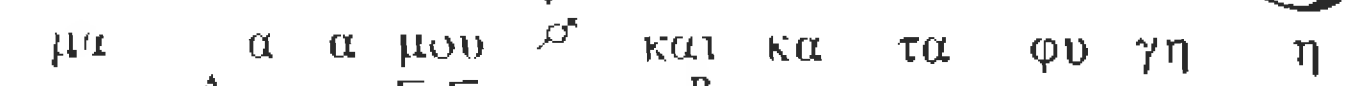
Καὶ αὐθις τὰ τὰ (1), (2), (3).


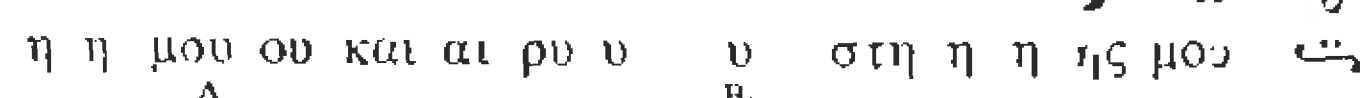

 Σοι οι Κυ ρι ε 




 χ Α γα πη σω ω Σε Κυ υ υ ρι 


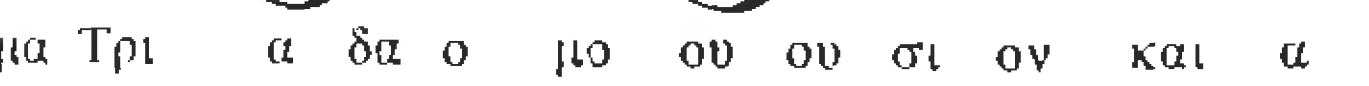

 ε η η η η η Ι ι σχο υ 




 ρς μου ου Κυ ρι ι ος στε ε ε ρε ε ε ω ω 




 μα α α μου και κα τα φυ γη η 


 η η μου ου και αι ρυ υ στη η η ρς μου 




 Πα τε ρα υι ον και α γι ι ον πνευ 




 μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και α 


 χω ρι ι οτο ον 




 Ε λε ο ον ει ρη νης θυ σι ι αν αι νς 




 σε ε ω ως 




 Και με τα του πνευ ευ μα τος Σου 


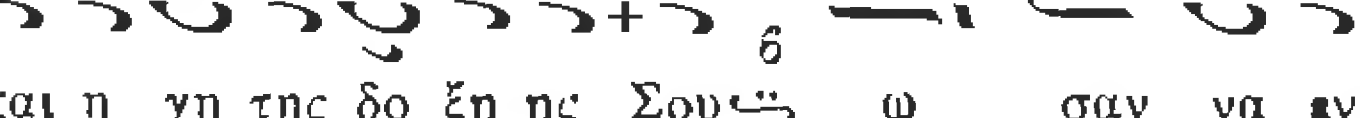

 Ε χο μεν προς τα ον Κυ ρι ον 




 χ Α α ξι ο ον και αι δι ι ι ι 


 ι και αι αι αι ον 


 χ Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ 



 ρι ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος 


 και η γη της δο ξη ης Σου ω σαν να εν 


 τοι ος υ ψι στεις ευ λο γη με νος ο ερ χο με 

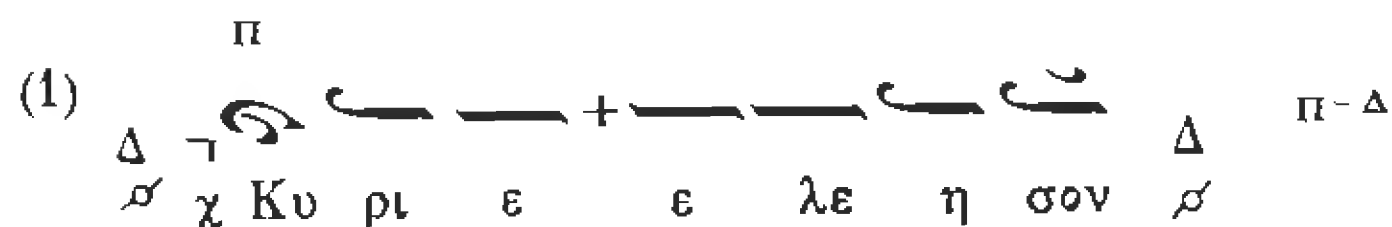
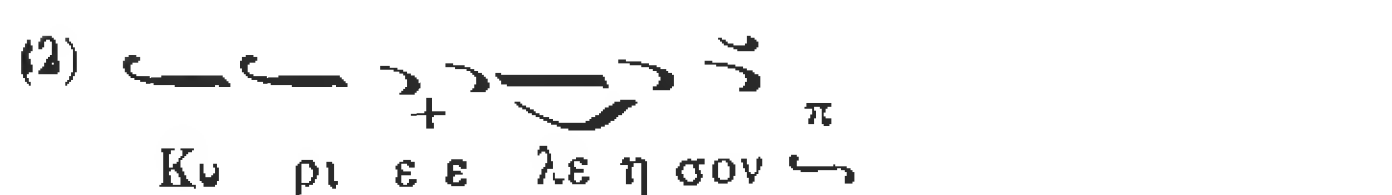
^Λ ^Β ^Δ
 νος εν ο νο μα τι ι Κυ ρι ου τω σαν
^Β ^Δ
 να ο εν τοι σις υ ψι στοις
^Β ^Δ ^Γ ^Δ
 χ Λ μην τ Λ μη ην
^Δ ^Γ ^Β
 χ Σε υ μνου ευ μεν Σε ε ευ λο
^Γ ^Δ
 γου ου ου μν τ Σοι ευ χα ρι στου
 ου ου μεν Κυ υ υ ρι ι ι ι ε και δε
^Β ^Δ
 ο ο ο με θα α α Σου τ ο ο ο
^Δ
 Θε ε ο ος η η μω ων
^Β ^Δ
 χ Λ ξι ι ο ον ε. σι ι ιν ως
^Δ ^Γ ^Β
 α α α λη η η θω ω ως τ μα κα ρι

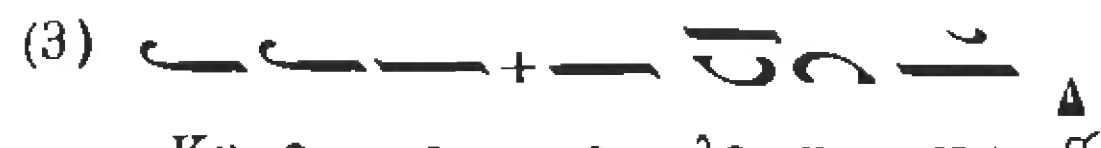
^Β ^Δ
 ζει ει ν Σε ε τη ην Θε ο ο ο το ο α
^Β ^Δ
 κο ον τ την α ει μα κα ρι ι στον και πα
^Β ^Δ
 να μω ω ω ω ω μ η η η η τον και μη
^Β ^Δ
 τε ε ρι του Θε ε ε ου ου ου ου ου ου
^Β ^Δ
 ου η η η η μων τ την τι ι με ι ω
^Β ^Δ
 τε ε ε ε ε ε ραν τω ων χε ε ρου
^Β ^Δ
 ου ου β. ι ιμ κα: εν δα ξο τε ρα αν α
^Β ^Δ
 συ γ κρι ι ι τω τω ω ω ων Σε ε ε ε ε
^Β ^Δ
 ε ρα α α α φ: μ τ την α α δι ι α
^Β ^Δ
 φθ ο ο ο ο ρω τ θε ον Λο


 ο ο ο γον τε ε ε κου ου ου σα αν
 την ο ον τω ως θε ε ο το ο ο ο
 ο ο κο ο ο εν Σε με ε ε γα α α
 λυ υ υ υ υ υ νο ο ο χ με ε ε
 ε εν

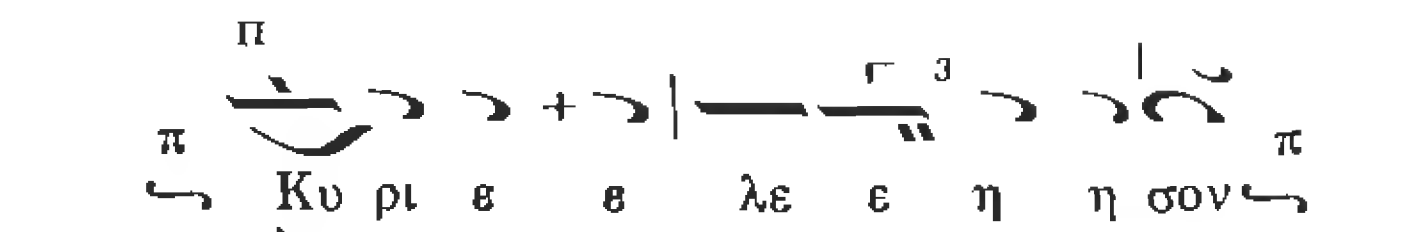
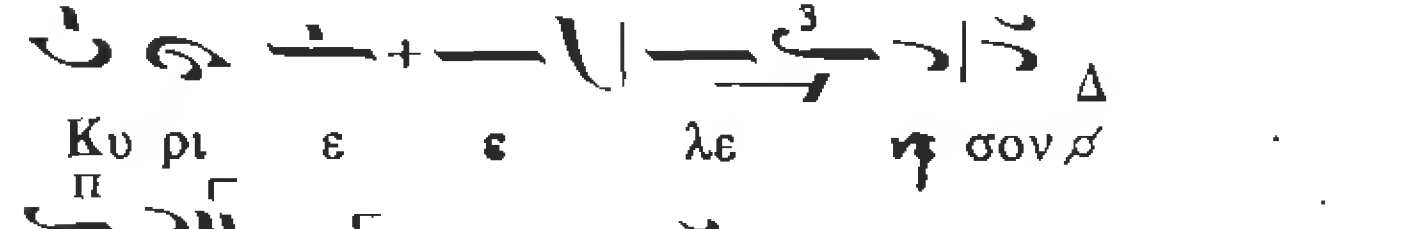

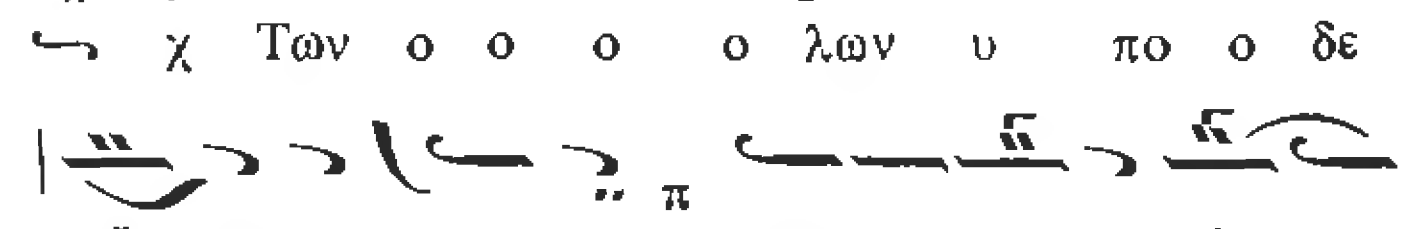
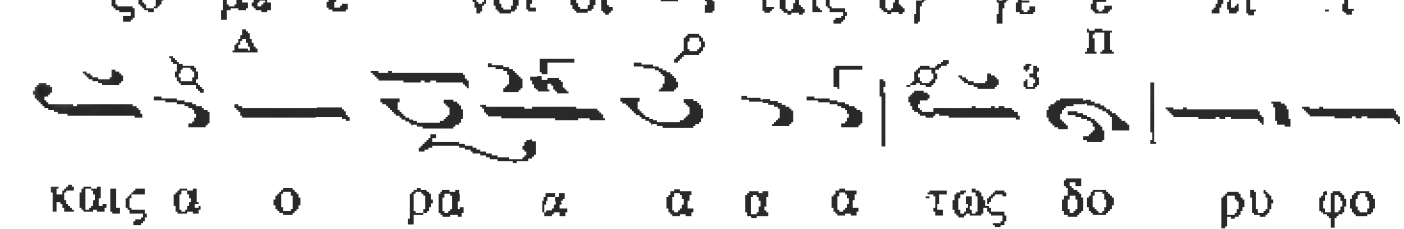
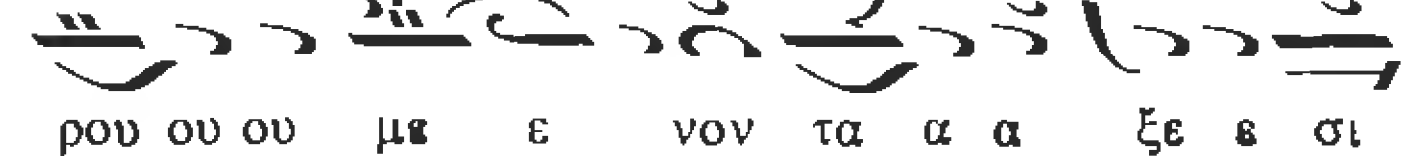
ΗΧΟΣ λ β' λεγαγω δλ Δι

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ Μεγάλης Συναπτῆς.

(1) 
 χ Κυ ρι ε ε λε η σον
 (2) 
 Κυ ρι ε ε λε η σον

(3) 
 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Σοι Κυ ρι ε

Μικρᾶς Συναπτῆς.


 Κυ ρι ε ε λε ε η η σον

 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Σοι οι οι οι Κυ ρι ε

 χ των ο ο ο ο λων υ πο ο δε

 ξο με ε νοι οι ταις αγ γε ε λι ι

 καις α ο ρα α α α τως δο ρυ φο

 ρου ου ου με ε νον τα α α ξε ε σι

ιν π Λ λ η λ ου ου ου ι ι ι χ ι
 ι α ρ

Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν..» «Κύριε ἐλέησον» τὰ τῆς
 Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Συνουπτιῆς.

Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν..»

(1) π
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε ρ

(2) Πα ρα σχου Κυ ρι ε π

(3) π
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε ρ

Καὶ αὖθις τὰ (1), (2), (3).

Δ π
 ρ Σοι οι οι οι Κυ ρι ε π
 π χ Α γα π η η η η σω ω ω ω Σε Κυ
 υ ρι ι ε ε ε η ι ι ι σχο υ

υ υ υς μου ρ Κυ υ ρι ι ι ος στε
 ρε ω μα α α μοι και κα τα φυ
 γη η η η μου ου και χ ρυ υ υ
 υ υ υ στης μου ρ

π
 Πα τε ε ρα υι ον και Α γι ι ον
 πνε ε ε ευ μν τρι α δα ο μω ου σι ι ον
 και αι α α χω ω ω ω ω ρι στον ρ

π
 Ε λε ε ο ον ει ρη η η η νης θυ
 σι αν αι νε ε σε ως ρ
 π
 Και με τα το πνε ευ μα το ο ο ος Σου π

^Δ ^Κ
 Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον ^χ
^π
^χ ^Δ ^π
 χ Α ξι ι ο ον και αι δι ι ι
^Δ
 ι και ον
^π
^Δ
 χ Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ
^π
 ρι ος Σα βα ωθ ^Δ ^π ^Δ ^π
 πλή η ρης ο ου ου ρα
^π
 νος και η γη η τις δο ο ξη η ης Σου ^π
^Δ
 ω σαν να εν τοι οis υ ψι ι στοιis ευ λο
^Δ
 γη με νος ο ερ χο με ε ε νος ^Δ ^π ^Δ ^π
 εν ο νο
^π
 μα τι Κυ ρι ι ι ου ου ^π ^Δ ^π
 ω σαν να
^Δ
 χ ο εν τοι οι οis υ υ ψι ι ι

^Δ
 ι ι στοιis
^π ^Δ ^π
 Α μην Α μη ην
^π
^Δ
 χ Σε ε θ μου ου ου ου μεν Σε ε ευ λο
^π
 γου ου ου ου ου μεν ^π ^Δ ^π
 Σοι ευ χα ρι
^π
^Δ
 στου ου μεν Κυ ρι ι ι ε και δε ο ο ο με
^Δ
^π
 θα α α Σου ου ^π ^Δ ^π
 ο θε ο ο ος η
^Δ
^π
 μων
^π
^π ^Δ ^π
 χ Α ξι ον ε στι ιν ως α α ^π
^Δ ^π ^Δ ^π
 λη η η θως μα κα ρι ζειν Σε τη ην θε ο
^Δ
^π
 ο ο το ο ο ο ο κον ^Δ ^π
 την α ει

ειμα κτ ρι ι στο ον κοι πα να μω ω μη
 η η των και μη τε ρα του ο Θε ου ου ου
 ου ου η μων σ την τι ι μι ι ω τε
 ε ε ε ραν των χε ε ρου ου ου β μ σ
 και εν δο ο ξα τε ε ε ε ε ραν α
 συγκρι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα
 φιμ σ την α δι ι ι α φθο ο ο ρω
 ως θε ον Λο ο ο ο γο ον τε ε ε κου ου
 ου ου ου ου σα α αν την ον τως Θε ε ο
 το ο ο ο κον Σε με ε γα α λυ υ υ υ

υ υ νο με ζ ε ε ε εν π

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ Γα

(1) Κυ ρι ε ε λε η σον
 (2) Κυ ρ. ε ε λε η σον
 (3) Κυ ρι ε ε λε ε η σον
 Σοι Κυ υ ρι ε
 (1) Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
 (2) Κυ ρι ε ε λε ε η σον
 Σο οι οι Κυ υ ρι ε

^(Γ)
 77 χ Των ο ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε
^π
 77 ο ο με ε νοι οι ρ ται αις α αγ γε ε
^(Γ)
 77 λι ι καις α ο ρα α α α τως δο ρυ φο
^(Γ)
 77 ρου ου ου ου με ε νον τα α ξε σι ιν 77 Αλ
 77 λη λου ου ου ι ι ι α α α χ α α
^(Γ)
 77 α 77
^(Γ)
 77 Πα ρα σχου Κυ ρι ε 77
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε
 Πα ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε 77
 Σοι Κυ υ ρι ε 77

«Αγαπήσω Σε» (τὸ κλασσιχόν)

^(Γ)
 77 Α γα πη σω ω Σε Κυ υ υ υ ρι ι
^(Γ)
 77 ε η η η η Ι σχυ υ υς μου ου 77 Κυ
^(Γ)
 77 ρι ι ος στε ρε ω ω μα α α α μου
 77 και κα τα φυ γη η η η η μου ου και
 77 αι ρυ υ υ υ υ υ στη η ης μου ου 77
^(N)
 77 Πα τε ρα υι ον και Α α γι ον Πνευ ου
^(Γ)
 77 μα Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και α χω
 77 ω ρι στον 77
^(N)
 77 Ε λε ον ει ρη η νης ου σι ι αν αι νε

(Γ)
ε σς ως γγ
π
Και με τα του πνε ευ μα το ο ο ο ος
π
Σου q
(Γ)
Ε χο μεν προς εον Κυ υ ρι ον Δ
Δ Λ α ξι ι ο ον και αι αι αι δι ι
(Γ)
ι και αι ο ο ο ο ο ο ον γγ
N (Γ)
γγ Χ Α γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ υ
(Γ)
ρι ι ος Σα βα ωθ Δ πλη η ρης ο ου
ρα νο ος κα αι γη της δο ξης Σου γγ ω
Δ
σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη με

π
νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι ι Κυ
(Γ)
ρι ι ι ι ι ου q ω σιν να α α ο
(Γ)
εν τοι ος υ ψι ι στοις γγ
γγ Α μην γγ Α μη η ην γγ
γγ Σε ε υ υ μνου ου ου μεν Σε ε ευ
(Γ)
λο γου ου ου μεν γγ Σοι ευ χα ρι στου ου μεν
π
Κυ υ ρι ι ε ε q και δε ο με θα Σου ζ
(Γ)
ο θε ο ο ο ο ο ο ος η η η μωω γγ
γγ Α ξι ι ον ε στιν ω ως α α α λη η
(Γ)
θως μα κα ρι ζειν Σε ε τη ην θε ε ε ε ο

(Γ)

το ο ο κο ον γγ την α ει μα κα ρι

(Γ)

ι στον και πα να μω μη η η τον και μη τε

ε ρα α του ου Θε ου ου η η μω ων γγ

π

την τι μι ι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω

(Γ)

ων γε ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε

(Γ)

ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι τω ως των

π

Σε ε ρα φι ιμ γγ την α δι α φθο ο

(Γ)

ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε

(Γ)

κου ου ου σα αν γγ την ον τω ω; Θε

(Γ)

ο το ο ο ο κου Σε ε ε ε με

ε γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο ο χ μθ

ε ε ε ε ε γ γ

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΗΧΟΝ ΒΑΡΥΝ ΠΕΝΤΑΦΩΝΟΝ ~

«Κύριε Ἐλέησον» Μεγάλης Συναπτῆς.

(1) ~ Κυ ρι ε ε λε η σον ~

(2) Κυ υ ρι ε ε λε η σον ~

(3) Κυ ρι ι ε ε λ η σον ~

π

Σ ι οι οι Κυ ρι ε ~

Μικρᾶς Συναπτῆς τὰ (1) καὶ (3).

~ Σοι οι ο. οι Κυ υ ρι ε ~

^π
 ζ Των ο ο ο ο λων υ πο
 δε ξο ο ο με ε νοι οι ται αις α α
 αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α
 α α α τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε
 νο ον τα α α α α ξς ε ε σι ιν
 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α α
 α α α α α
 Ηα ρα σχου Κυ ρι ε
 Ηα ρα σχου Κυ ρι ε
 Ηα ρα σχου Κυ υ ρι ε

^π ^ζ
 Σοι οι οι οι Κυ υ ρι ε
 Πα τε ρα υι ον και Α γι ον
 Ηνε ευ μα Τρι α δα ο μο ου σι ι ον
 και α χω ω ρι ι στον
 Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε
 σε ε ως
 Και με τα α του πνευ μα το ος Σου
 Ε χο μεν προ τον Κυ ρι ον
 Α α ξι ι ο ο ον και δι ι ι ι και αι
 και δι ι και αι ο ον

^Δ
 και εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι
^Ζ
 ι τω ως τω ων Σε ρα α φι ιμ την α δι
^Δ
 α φθο ο ο ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο
^Π
 γον τε ε ε και ου ου ου ου σαν την ον τως
^Δ
 θε ο ο το ο ο ο ο κον ολ Σε ε ε
^Ζ
 ε ε με γα λυ υ υ νο ο ο ο με ζ ε
^Ζ
 εν

ΗΧΟΣ λ δ' ολ ΝΗ

«Κύριε Ἐλέησον» Μεγάλης Συναπτῆς

^ν
 ολ Κυ ρι ε ε λε η σον ολ
^δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον λ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ολ
^ν
 Σοι Κυ ρι ε ολ
 Μικρᾶς Συναπτῆς
^ν
 ολ Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ολ
^δ
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον λ
^ν
 Σοι Κυ ρι ολ
^ν
 ολ λ των ο ο ο ο ο λω ων υ πο ο

ο ο ο ο ο δε ξο ο ο ο με ε ε ε
(Γ)
νοι δὲ ται αἰς α α γ γε ε λι ι ι και αι
αἰς α ο ρα α α α τως δο ρυ φο
ρου ου ου ου με ι νον τα α α α ξε ε ε ε
σι ι ι ν Αλ λη λου ι ι α α α α α
α δὲ

Εἰς τὸ «Πληρώσωμεν...» «Κύριε ἐλέησον» τὰ τῆς
Μεγάλης καὶ Μικρᾶς Συναπτῆς

Εἰς τὸ «Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...»

(1) δὲ Πα ρα σχου Κυ ρι ε δὲ
δὲ Πα ρα σχου Κυ ρι ε δὲ

(2) Πα ρα σχου Κυ ρι ε
Πα ρα σχου Κυ ρι ε

(3) Πα ρα σχου Κυ ρι ε δὲ
Πα ρα σχου Κυ ρι ε δὲ

Σοι οι Κυ ρι ε δὲ
δὲ Α γα πη η η η η η σω ω ω
Σε Κυ υ ρι ι ε η Ι σχυ υ υ υ
ις μου ου Κυ ρι ι ι ος στε ρε ε ε
ω ω ω μα α α α μου ρ και κα α τα φυ
γη η η η μου ου και ρυ υ ι ι στη η η
ης μου δὲ
δὲ Πα τε ε ρα υι ον και Α α γι ον πνε
ε ευ μα τρι α δα ο ο μο ου ου
σ. ι ι ον ρ και υι αι α α α χω ω

ω ρι ι στον ^γδ

Ε λε ε ο ον ει ρη η η η η νης

θυ σι α α αν αι αι αι νε ε ε σε

ε ε ως ^γδ

Και με τα του πνε ευ μα το ο ος Σου ^γδ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον ^γδ

χ Λ α ξι ι ι ο ο ο ον και δι

ι ι ι ι ι και αι αι αι ον ^γδ

γ Λ γι ι ος Α α γι ι ι ι ος Α

γι ος Κυ υ ρι ο ος Σα βα ωθ ^γδ

πλη ρης ο ου ρα νος και η γη τη ης δο ο

ξη ή ης Σου ^γδ ω σαν να εν τοι οis υ ψι

ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο

ο με νος ^γδ εν ο ο νο μα τι ι Κυ

ρι ι ι ι ι ι ου ^γδ ω σαν να ο εν

τοι οis υ χ ψι ι ι στοις ^γδ

^γδ Α μη ην ^γδ Α μη ην ^γδ

χ Σε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν ^γδ Σε

ε ευ λο γου ου ου ου ου ου με εν Σοιο ε ευ

χα ρι στου ου μεν ^γδ Κυ υ ρι ι ε ^γδ

και δε ο με θα α α α σου ου ου
ου ο ο ο θε ο ο ο ο ο ος η
η η η μων δ
Α ξι ι ι ον ε στε ιν ω ως α λη η
θως δ μα κα ρι ζει ει ν Σε ε τη η η
η η ην θε ε ο ο ο ι ο ο ο ο ο
κον δ την α α ει μα κα ρι ι ι ι στον
και πα να α μω ω ω ω ω μη η η η
το ον κα Μη τε ε ρα α το ου ου ου ου θε
ου ου ου ου ου η η η η μων δ την τι ι ι

μι ω τε ε ραν τω ων χε ρου ου βι μ
(Γ)
και εν δο ξι τ ε ε ε ε ε ρα αν
α συ γ κρι ι ι τ ε τω ω ω ω ω ν
ε ε ρα α α φ μ δ την α δ ι ι ι
ι ι α α φ θ ο ο ο ο ο ο ρως θ
εν Δ ο ο ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου
σαν την ο ο ον τως θε ο το ο ο ο ο
κο ον Σε ε ε με γα λ ο ο ν ο ο ο με χ
ε ε εν δ

Ο ΑΡΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΝΑΛΟΓΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

Με τὴν λήξιν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, μετὰ τὸ «Σήμερον σωτηρία», ὁ διάκονος ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ τὸ «Εὐλόγησον Δέσποτα» ἀπὸ τὴν φωνητικὴν θάσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ὑπηχήσῃ ὁ Πρωτοψάλτης, ὁ ὁποῖος εἶναι, ἀπὸ μουσικῆς ἀπόψεως, ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς ὅλης τελεουργίας (αὐτὸ ἐπρέσβευε ὁ ἀείμνηστος μουσικώτατος Μητροπολίτης Κυδωνιῶν Ἀγαθάγγελος, γνῶμη τὴν ὁποία ἐπιβεβαιώνει ἀναμφισπότητως καὶ ἡ καθημερινὴ πράξις).

Αἱ Ἐκφωνήσεις τῶν Διακόνων καὶ Ἱερέων πρέπει νὰ γίνωνται εἰς ἐμμελῆ ἄχρονον ἀπαγγελίαν, ὅχι ψαλταί, νὰ ἐνέχουν ἐλαφρῶς τὸ χρῶμα καὶ νὰ θυμίζουν τὸν πλάγιον τοῦ τετάρτου ἤχον, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ φυσικώτερος ἤχος, οὕτως :

γ γ χ Εν ει ρη νη του Κυ ρι ου δε η

θω μεν γ γ

ἢ οὕτως :

Δ γ Εν ει ρη νη του Κυ ρι ου δε η

θω μεν Δ

Ἐξαιρετικῶς ὁ ἔμπειρος τῆς μουσικῆς Λειτουργὸς δύναται νὰ ἐκφωνῇ κατὰ τρόπον θυμίζοντα ἐλαφρῶς καὶ ἐνέχοντα τὸ χρῶμα τοῦ ἐκάστοτε ἤχου τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ πάντοτε κατὰ ἄχρονον ἐμμελῆ ἀπαγγελίαν, οὐδέποτε ψαλτὰ καὶ ἐντὸς πολὺ περιορισμένων φωνητικῶν ὁρίων.










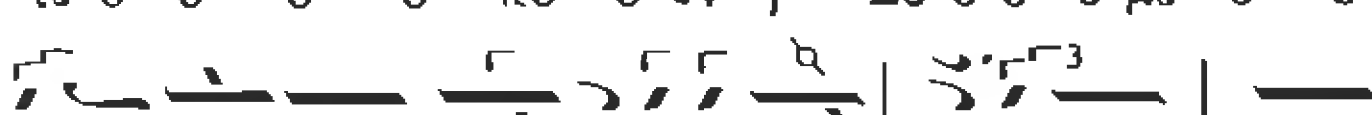

Ἐὰν ὁ Ἱερεὺς, δὲν ἔχει μουσικὴν κατάρτισιν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Πρωτοψάλτην, τότε αὐτὸς θὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τοῦ Ἱερέα, ὁ ὁποῖος ὅμως πρέπει νὰ μένῃ σταθερὸς εἰς τὴν θάσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἀρχίσῃ ἐκφωνῶν.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΑΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΦΩΝΗΣΕΩΝ ΕΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩ ΜΕ ΑΥΤΑΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΗΧΟΥΣ

| | | |
|------------|---------|---------------|
| Ἦχος α' | Λ ΠΑ | — ΠΑ-ΔΙ-ΚΕ-ΠΑ |
| Ἦχος β' | ΠΑ | — ΠΑ-ΔΙ-ΚΕ-ΠΑ |
| Ἦχος β' | ΔΙ | — ΔΙ-ΝΗ |
| Ἦχος γ' | ΓΑ | — ΓΑ-ΚΕ-ΝΗ |
| Ἦχος δ' | Β | — ΒΟΥ-ΔΙ-ΝΗ |
| Ἦχος δ' | ΔΙ-ΑΓΙΑ | — ΔΙ-ΝΗ |
| Ἦχος λ' α' | ΠΑ | — ΠΑ-ΔΙ-ΚΕ-ΠΑ |







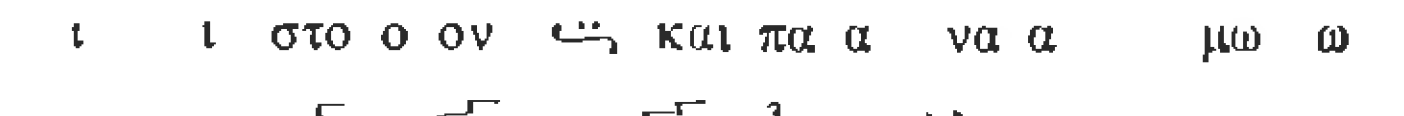
αι ω νων υ παρ χων Θε χ ος η μων
 τη ην γαρ Ση η ην μη η η η η η τραν θρο
 ο ο ο νο ο ο ον ε ε ποι οι οι οι η
 η η η η σε ε ε ε ε και αι τη
 ην Ση η η η η ν γα α ε ε ε ε ρα α
 α α πλα α α α α α α α α α
 πλα α τυ τε ε ε ε ε πλα τυ τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ρα αν λ ου ρα νω ωω
 ω ω ω ω ων α πει ειρ γα α α α α
 πει ει ειρ γα α α α α σα α πειρ γα α σα α α
 τω ω λ ε ε πι Σοι χαι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρει ει Κε
 χα ρι ι ι ι τω ω χα α ρι τω ω με
 ε ε ε νη η πα α σα η κτι ι
 ι ι σις δο ξα Σοι ει οι οι χ οι οι οι
 οι οι οι οι οι π
 «Αξιόν έστιν» Ήχος ΠΑ έπτάφωνος
 Α ξι ο ον ε στιν ως α λη θω ω ω ως
 μα κα ρι ι ζει ει ει ν Σε την Θε ε ε
 ε ο ο ο ο το ο ο ο κον η την α ει μα
 κα α α ρι ι ι στο ο ον και πα α να α α
 α μω ω μη η η τον κα: μη τε ε ρα α α του


 Θε ου ου ου ου ου ου η η η η μών ρ την

 τι μι ω τε ε ε ραν των γε ε ε ε ρου

 ου ου βι ι ιμ ρ και εν δο ξο τε ε ε ε

 ε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι ι τως

 των Σε ε ε ε ε ε ρα α α φιμ ρ την

 α α δι α φθο ο ο ο ο ο ο α ο ρως θε

 ο ο ον Λο ο ο γο ον τε ε ε ε κου ου ου ου

 σαν ρ την ο ο ο ον τω ω ω α ως θε ο

 το ο ο ο ο κο ο ον ρ Σε ε ε ε με ε ε

 ε γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο ο Σε

 ε με ε γα λυ υ υ νο ο με ε ε


 ε ε ε ε ε ε εν ρ

Τὸ παρὸν «Ἄξιόν ἐστιν» δ διδάσκαλός μου Θεοδόσιος Γεωργιάδης τὸ ἐμελοποίησε μέσα σὲ καταφύγιο κατὰ τὸν πόλεμο, κατόπιν συναγερμού καὶ μου τὸ ἔστειλε στήν Κωνσταντινούπολη.

«Ἄξιόν ἐστιν» Ἦχος β' ρ ΔΙ

 Δ ρ Α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ω ω ως α

 λη η θω ω ω ω ως ρ μα α κα

 ρι ι ι ζει ει ει ειν Σε ε ε ρ την

 Θε ε ε ε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο

 ον ρ την α α α ει μα α κα α α ρι

 ι ι στο ο ον ρ και πα α να α μω ω

 ω ω μη η η το ο ο ο ον ρ και αι μή




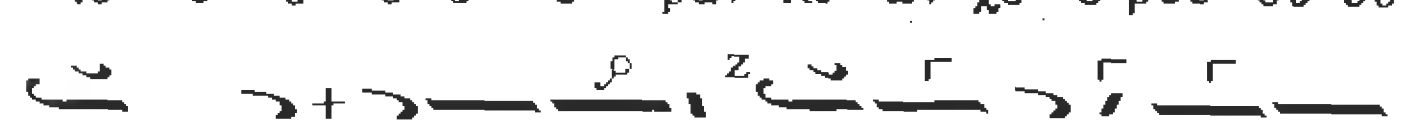



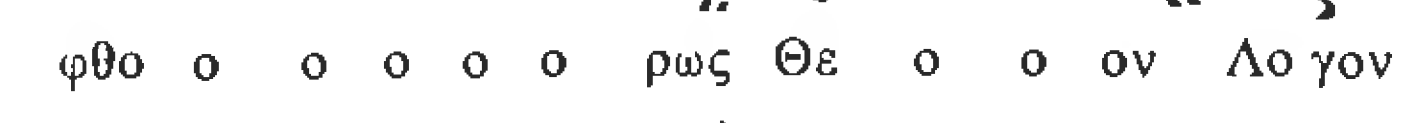
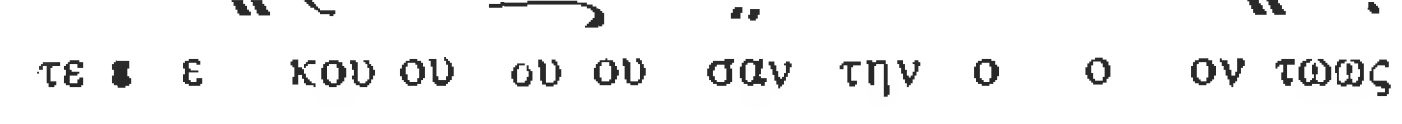

τε ε ε ε ε ε ρ α α α τ του ου
 ου ου Θε ε ου ου ου η η η μω ω ω ων τ
 την τι ι ι ι μι ω τε ε ε ρ α αν των χ ε
 ρου ου βι ι ι ι ι μ τ και εν δο ξο
 ο τε ε ε ε ε ε ρ α α α α αν
 α α συγ κρι ι ι ι ι ι τω ω ως τ
 τω ω ω ω ων Σε ε ε ρ α α α φι ι ι
 ιμ τ την α α α δι α α φθο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο γο ο ο ον τε
 ε ε κου ου ου ου ου ου ου ου σα α
 αν τ η η ν ον τως Θε ο το ο ο ο ο •


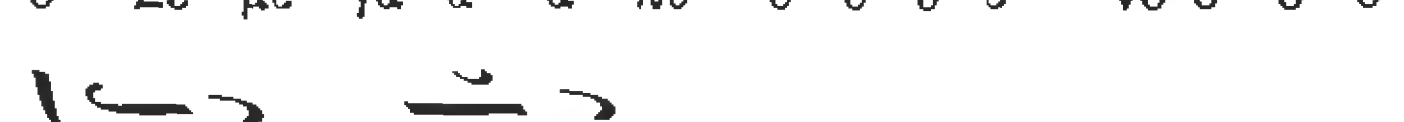
ο κο ο ο ον Σε ε ε με ε γα λυ υ υ
 ο ο με ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν τ

«Ἀξιόν ἐστιν» Ὁκτάηχον Θεοδοσίου Γεωργιά

κ
 Α ξι ον ε στιν ω ω ως α α α λι
 η η θω ω ως η η μα κα ρι ι ι τ
 ει ει ν Σε ε ε τη η η ν Θε ο το ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο κον π την α
 μα α κα α ρι ι στο ον και αι πα να

ω ω ω ω ω μη η η η τον τ και Μη




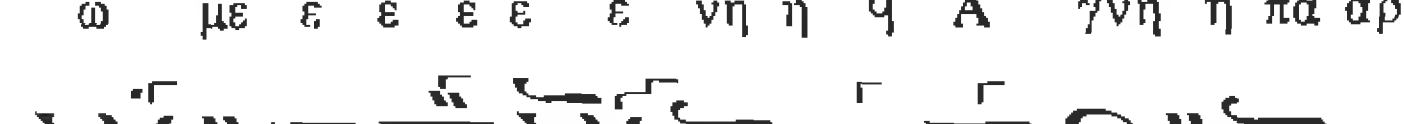
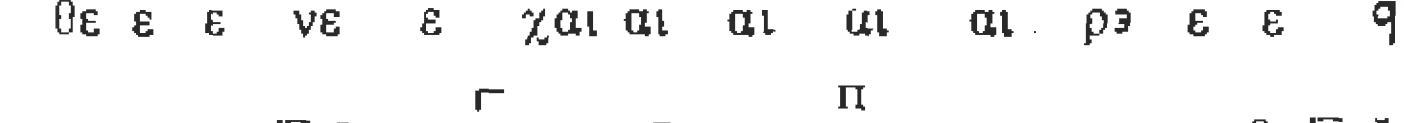
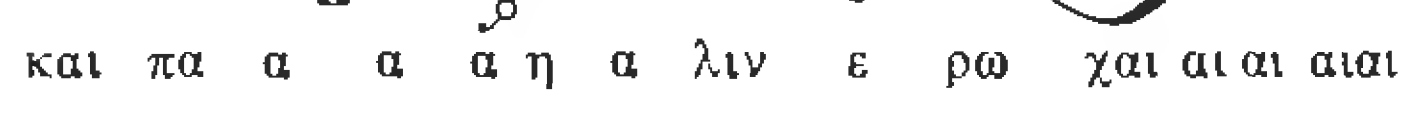

 ε ε ρ α α α του ου ου θε ου ου ου ουου

 η η η η μων π τη ην τι ι ι μι ι ι ι ω

 τε ε ε ε ε ε ρ αν τω ων χε ε ρ ου ου ου

 βιμ q και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε

 ρ αν η η α συ γ κρι ι ι ι τω ω ως τω ω ω

 ων Σε ε ρ α α α φιμ ζ την α δι α

 φθο ο ο ο ο ο ρως θε ο ο ον Λο γον

 τε ε ε κου ου ου ου σαν την ο ο ον τωως

 θε ο ο το ο ο ο ο ο κο ο ον η η

 Σε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ υ υ νο



 ο Σε με γα α α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο ο

 με ε χ ε εν q


«Ο Ἄγγελος Ἐβόα»

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ, ἀντὶ τοῦ «Ἀξιόν ἐστιν».

Ἦχος α' π q Ἀλεξάνδρου Κεχαγιοπούλου.


 q Ο α αγ γε ε λο ος ε ε βο ο ο ο

 ο α α α τη Κε ε ε ε χα α α ρι τω

 ω με ε ε ε ε ε νη η q Α γνη η πα αρ

 θε ε ε νε ε χαι αι αι αι αι ρε ε ε q

 και πα α α α η α λιν ε ρω χαι αι αι αι αι

 αι ρε ε q ο Σο ος υι υι ο ος α α νε



 ε ε ε ε στη η η η τρι η η η η με
 ε ε ρος ε εκ τα α α α α φουου Φω
 τι ι ζου φω τι ι ι ι ι ζου ου ου η να
 α α Ι ε ρου σα α λήμ η γαρ δο ο
 ο ο ο ξα Κυ ρι ι ι ι ι ου ε πι
 Σε ε ε α α α νε ε τει ει ει λε ρ χο
 ο ο ο ρε ευ ε ε ε νυν ρ και α γα
 α α α ελ λου ου ου ου Σι ι ω ω ων
 Συ υ υ υ δε Συ δε ε ε α α
 γνη Α γνη η η η τε ε ε ε ερ που ου

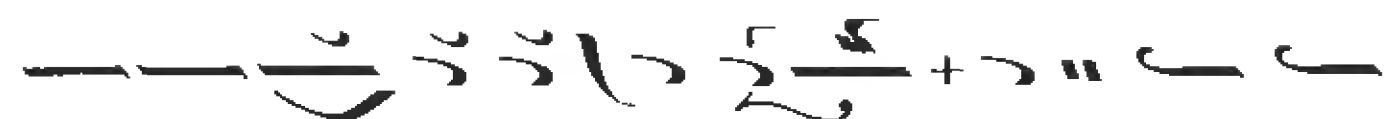

 ου ου ου ου θε ο το ο ο ο ο κε θ
 ε ρ εν τη Ε γε ε ε ερ σει του ου
 το ο του το ο ο κου Σου ου ου ου ρ

«Μὴ τῆς Φθορᾶς διαπείρα»

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν.

Ἦχος βαρὺς Ζω Ἀλ. Κεχαγιοπούλου.

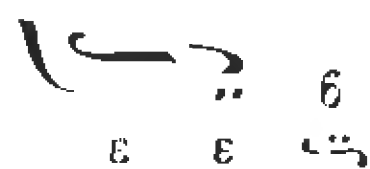

 Μη η η η η μη τη ῆς φθο ο ρα α α
 ας δι α πει ει ει ει ρα α
 κυ ο ο ο φο ο ρη η η η η σα α α α
 σα και παν τε χνη η μο ο νι ι
 λο ο ο ο γω ω σα α α α αρ κα



κε κρα γ⁸ ναι με προ ο ος Σε ε ε ει



σα α α α κου σο ο ον μου ου Κυ υ ρι ι



ε ε ε



Δ Κα τευ θυν θη τω ω η προ ο ο σευ



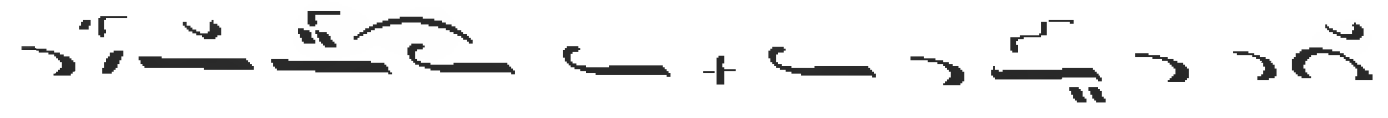
ζη η η η η μου ου ε⁸ ως θυ μι α



μα ε νω ω ω πι ο ο ον Σου ε ε



πα αρ σι ις των χει ει ρω ω ων μου θυ σι α



ε ε σπε ρι ι νη ει σα α α α κου

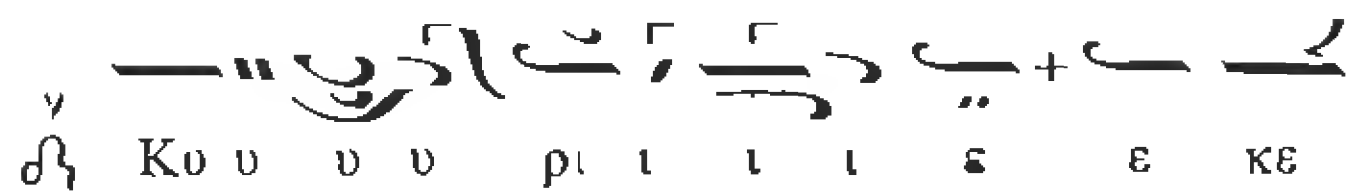


σο ο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε ε

Τῇ 26 Ἰουλίου εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς

Ἦχος λ̣ ρ̣ ΝΗ



Κο υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε



ε κρα α ξα προ ο ος Σε ε ε ει σα κου ου σο



ο ον μου ει σα α κου ουσον μου Κυ υ υ



υ υ υ ρι ι ι ι ε ρ̣ Κυ ρι ε



ε κε κρα ξα προ ος Σε ε ει σα α α



α κου ου σο ο ον μου ρ̣ προ ο σχε ε ες τη



φω νη η η η η τη ης δι η η η σε



ε ε ω ω ω ως μου ρ̣ εν τω κε κρα

γε ναι με προ ος Σε ε ει σα α κου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ε δ

δ Κα τευ θην θη τω η προ σε ευ χη η η μου

ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι ι ι

ο ο ο ο ον σου δ ε πα αρ σις των χει

ρω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι

ι νη η η ει σα α κου ου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε δ

Τῇ 15 Αὐγούστου κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν
τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α' ΠΑ

π
Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα α α προ

ος Σε ε ε ει σα α α α κου ου σ

ο ον μου ει σα α κου ου ου σο ον μ

Κυ υ ρι ι ε ε Κυ υ ρι ι

ι ε ε κε ε κρα α ξα α προ ος Σε

ει σα α α α α κου ου σο ο ον μου

προ ο ο ο σχες τη φω νη η η η η τη

δε ε η η η σε ε ε ω ω ω ως μου

εν τω κε κρα α γε ε ε ναι με ε



προ ο ος Σε ε ε ει σα α α α κο ο ου ου



σ ο ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι



ι ε π
9



Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο ο ο ο σευ



χη η μου ως θυ μι ι α α α μα α ε ε



νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου 9 ε



ε πα αρ σι ι ι ι ι ις τω ων χει ει ει



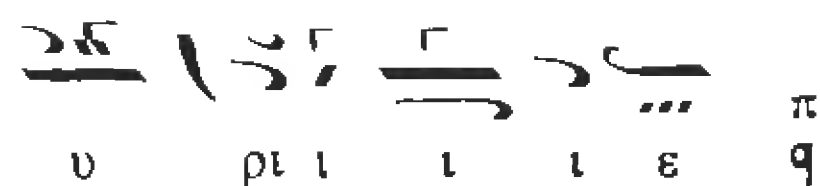
ρω ω ω ω ων μου θυ σι ι ι α α ε ε σπε



ε ε ρι ι ι νη η η ει σα α α α



κου ευ ου σο ο ον μου ου Κυ υ υ υ υ



υ ρι ι ι ι ε 9 π

ΠΑΣΑΠΝΟΑΡΙΟΝ

Τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου
Σταυροῦ

Ἦχος λ π ρ Η



9 Πα σα πνο ο η αι νε σα α α τω τον



Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον 9 αι νει



τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου



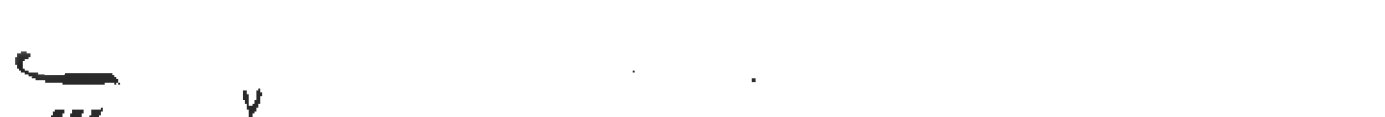
9 ρα α νω ω ων αι νει ει τε Α αυ το ον εν



τοι οι ος υ υ υ ψι ι ι ι ι ι στοις 9



Σοι πρεπει υ υμνος τω ω ω ω θε ε ε •



ω 9

^ν
 Αι νει τε Α αυ τον παν τε ες οι Α α
 αγ γε ε ε λτοι Α αυ του ^ν Λι νει ει
 ει τε Α αυ τον πασαι αι δυ να α α
 α μει εις Α αυ του ου Σοι πρε πει υ υ μνος τω ω
 ω ω θε ε ε ε ω ^ν

«ΠΑΣΑΠΝΟΑΡΙΟΝ» Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ
 Τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Γέννησιν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α' ^Λ ΠΑ

^π
 Πα α σα α πνο ο η αι νε σα α
 α α α τω ω τον Κυ υ ρι ι ο ον ^π
 αι νει ει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ●

ω ω ων ου ου ου ρα α α νων ^Δ
 αι νει ει τε ε α αυ τον εν τοι οι οι οι οι
 ος υ ψι ι στοις Σοι πρε πει ει υ υ υ μνο
 ος τω ^π ω ω ω ω ω θε ε ε ε ω ^π
 Αι νει ει τε ε ε Α αυ τον παν τες οι
 α α αγ γε ε ε λτοι οι οι Α α αυ του ^π
 αι νει ει ει ει ει τε ε Α αυ τον πα
 α ^Δσαι αι δυ να α α α μει ει εις Α
 α ου του Σοι πρε πει ει ει υ υ υ μνο ος τω
 ω ω ω ω ω θε ε ε ε ω ^π

ΠΑΣΑΠΝΟΑΡΙΟΝ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τιφλοῦ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣
ΚΕ

ᾠ̣ Πά σα πνο ο η αι νε σα α α α τω
ᾠ̣

ᾠ̣ ω ω τον Κυ ρι ι ι ον ᾠ̣ αι νει αι
ᾠ̣

ᾠ̣ ει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ω ω ου
ᾠ̣

ᾠ̣ ου ου ρα α νων ᾠ̣ αι νει ει ει τε Αυ τον εν
ᾠ̣

ᾠ̣ τοι οis υ ψι ι ι ι ι στοις ᾠ̣ Σοι πρε
ᾠ̣

ᾠ̣ πει ει υ υ μνος τω ω ω ω ω ω θε ε
ᾠ̣

ᾠ̣ ε ω ω ω ᾠ̣
ᾠ̣

ᾠ̣ Αι νει ει ε τε Α αυ τον πα αν τεs οι Αγ
ᾠ̣

ᾠ̣ γε s λοι Α αυ του ᾠ̣ αι νει ει ει τε Α αυ
ᾠ̣

τον πα οαι αι δυ να α α μει ει εις Α
ᾠ̣

ᾠ̣ α αυ του ᾠ̣ Σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω ω
ᾠ̣

ᾠ̣ ω θε ε ε ε ω ω ω ᾠ̣
ᾠ̣

ΠΑΣΑΠΝΟΑΡΙΟΝ Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πατέρων
(Πεντηκοσταρίου)

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Δ ᾠ̣ Πά σα πνο ο η αι νε σα α α α
ᾠ̣

ᾠ̣ τω το ο ο ον Κυ ρι ι ι ι ον
ᾠ̣

ᾠ̣ αι νει τε ε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω ω
ᾠ̣

ᾠ̣ ω ω ω ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε Αυ
ᾠ̣

ᾠ̣ τον εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις Σοι πρε
ᾠ̣

ᾠ̣ ε ε ε πει υ υ υ μνο ο ος τω ω ω θε
ᾠ̣

ε ε ω 6

Δ Αι νει τς Α α αυ τον πα αν τες οι Αγ

γε ε λοι Α αυ του αι νει ει τς ε Α

αυ το ον πασαι αι δυ να α α α μεις Α αυ του

Σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνο ο ος τω ω

ω Θε ε ε ω 6

‘Ο κατ’ ἑπταφωνίαν ἁρμονικὸς συνδυασμὸς με-
ταξὺ Ἑκφωνητοῦ καὶ Ἱεροψάλτου.

Ἦχος α' ᾠ ΠΑ

γ γ χ Εν ει ρη νη του Κυ ρι ου δε η

θω μεν γ γ

γ γ χ Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ

... τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν γ γ

ᾠ Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ

... τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν γ γ

ᾠ Κυ ρι ε ε λε η σον γ γ Ἦχος β' ᾠ ΠΑ

γ γ Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ

γ γ Κυ ρι ε ε λε η σον ᾠ

γ γ Κυ ρι ε ε λε η σον γ γ

Ἦχος β' $\overset{\text{L}}{\text{δλ}}$ ΔΙ

$\overset{\text{v}}{\text{δλ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{δ}}{\text{δλ}}$

$\overset{\text{δ}}{\text{δλ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{δ}}{\text{δλ}}$

$\overset{\text{δ}}{\text{δλ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{v}}{\text{δλ}}$

Ἦχος γ' $\overset{\text{L}}{\text{ΓΑ}}$

$\overset{\text{φ}}{\text{δλ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{v}}{\text{γγ}}$

$\overset{\text{v}}{\text{γγ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{δ}}{\text{q}}$

$\overset{\text{δ}}{\text{q}}$ Κυ ρι ε ε λε ε η σον $\overset{\text{v}}{\text{γγ}}$

Ἦχος $\overset{\text{L}}{\text{δλ}}$ $\overset{\text{δ}}{\text{κ}}$ (λέγετος)

$\overset{\text{v}}{\text{δλ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{v}}{\text{κ}}$

$\overset{\text{v}}{\text{κ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{δ}}{\text{δλ}}$

$\overset{\text{δ}}{\text{δλ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{v}}{\text{κ}}$

Ἦχος δ' $\overset{\text{L}}{\text{δλ}}$ ΛΓΙΑ

$\overset{\text{δ}}{\text{δλ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{v}}{\text{δλ}}$

$\overset{\text{v}}{\text{δλ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{δ}}{\text{κ}}$

$\overset{\text{δ}}{\text{κ}}$ Κυ ρι ε ε λε ε η σον $\overset{\text{v}}{\text{δλ}}$

Ἦχος $\overset{\text{L}}{\text{λ}}$ $\overset{\text{q}}{\text{π}}$ ΠΛ

$\overset{\text{δ}}{\text{δλ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{δ}}{\text{γγ}}$

$\overset{\text{δ}}{\text{γγ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{δ}}{\text{γγ}}$

$\overset{\text{δ}}{\text{γγ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{v}}{\text{q}}$

Ἦχος $\overset{\text{L}}{\text{λ}}$ β' $\overset{\text{δ}}{\text{δλ}}$ ΔΙ λεγαγω

$\overset{\text{δ}}{\text{δλ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{γ}}{\text{δ}}$

$\overset{\text{γ}}{\text{δ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{v}}{\text{κ}}$

$\overset{\text{v}}{\text{κ}}$ Κυ ρι ε ε λε η σον $\overset{\text{γ}}{\text{δ}}$

Ἦχος λ π Βου

Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

Ἦχος βαρύ; ΓΑ

Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

Ἦχος Βαρύς πεντάφωνος

Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον

Ἦχος λ δ' ρλ ΝΗ

Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὁ μέγας θεωρητικὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ εἰς τῶν τριῶν ἐπινοητῶν αὐτῆς Χρῦσανθος, εἰς τὸ «Μέγα Θεωρητικόν» δὲν ἀποκλείει ὅπως αἱ νέα μουσικὰ συνθέσεις γίνονται «κατὰ τὰ ἀρέσκοντα τοῦ αἰῶνος» συνιστᾷ ὁμῶς νὰ συνθέτῳ κυρίως ἀπὸ «θέσεις ἐκκλησιαστικὰς καὶ πατροπαραδότους».

Τὰ «Ἐπὶ Σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη... Τὴν γὰρ Σὴν Μήτηρ...», τὰ τρία «Ἄξιόν ἐστιν» εἰς ἤχον α', β' καὶ ὀκτάηχον τοῦ διδασκάλου μου Θεοδοσίου Γεωργιάδη καθὼς καὶ τὰ «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα» καὶ «Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα», μελοποιηθέντα ὑπ' ἐμοῦ ἀκολουθοῦν νέαν συγχρονισμένην γραμμὴν (πρὸ 40-50 ἐτῶν), ἐνῶ τὰ «Κύριε ἐλέησον» «Παράσχου Κύριε», «Σοὶ Κύριε», τὰ Λειτουργικὰ τὰ «Ἄξιόν ἐστιν» τὰ Πασαπνοάρια καὶ Κεκραγάρια, συναρμολογηθέντα ἐπίσης ὑπ' ἐμοῦ, ἀποτελοῦν μουσικὴν σύνθεσιν ἀπὸ θέσεις γνωστὰς τοῦ Εἰρμολογίου κατὰ τὴν τεχνοτροπίαν καὶ τὸ ὕφος τοῦ διδασκάλου μου, ὁ ὅποιος, συντηρητικὸς καὶ προοδευτικὸς συνάμα τῆς μουσικῆς, ὑπῆρξε ἄριστος καλλωπιστὴς καὶ ἐρμηνευτὴς τῶν κλασσικῶν μουσικῶν μαθημάτων, ἰδίως τῶν δοξαστικῶν, δείξας ὑπέρμετρον ζῆλον καὶ παραδειγματικὴν αὐτοθυσίαν διὰ τὴν προβολὴν καὶ διάδοσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ὁποίου ἀφιερώνω τὸ παρὸν ἔργον εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης.

Ὁ πονήσας Α.Κ.

Παρακαλεῖται ὁ ἀναγνώστης ὅπως ἔχει ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι τὰ βασικὰ ἰσοκρατήματα σημειώνονται μὲ τὰ ἀρχικὰ τῶν φθόγγων, ἡ δὲ διόρθωσις τῶν ὀλίγων, ἀναποφεύκτων ἀλλὰ καταφανῶν τυπογραφικῶν λαθῶν ἐπαφίεται εἰς τὴν εὐμενὴ διάκρισίν του.